

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra žurnalistiky

Monika Zavřelová

**Filmové magazíny a jejich srovnání v
českých audiovizuálních médiích a na
internetu v letech 2012-2015**

Bakalářská práce

Praha 2016

Autor práce: **Monika Zavřelová**

Vedoucí práce: **doc. PhDr. Michal Šobr, CSc.**

Rok obhajoby: **2016**

Bibliografický záznam

ZAVŘELOVÁ, Monika. *Filmové magazíny a jejich srovnání v českých audiovizuálních médiích a na internetu v letech 2012-2015*. Praha, 2016. 56 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra žurnalistiky. Vedoucí bakalářské práce doc. PhDr. Michal Šobr, CSc.

Abstrakt

Bakalářská práce nazvaná „Filmové magazíny a jejich srovnání v českých audiovizuálních médiích a na internetu v letech 2012-2015“ se zabývá fenoménem audiovizuálních magazínů o filmech, které jsou publikovány buďto na internetu nebo vysílány v tradičních médiích, televizi či rozhlasu. V první části se zabývá žánrem audiovizuálního filmového magazínu, který v minulosti nebyl příliš prozkoumán a také jeho tradicí a historií v České republice s důrazem na televizní magazín Kinobox. V druhé části pak představuje současné audiovizuální magazíny o filmu a jejich představitele. Stanovuje specifika těchto magazínů a jejich funkci v rámci současné filmové žurnalistiky. Zkoumanými magazíny je Film 2012-2015, Čelisti, Odvážné palce, Do kina a Týden v kině. Na základě srovnání jednotlivých magazínů stanovuje trendy, které v letech 2012-2015 v rámci filmové žurnalistiky zavedly a jestli se tak stalo v rámci jejich vzájemného vlivu. V závěru také na základě zkoumání uvádí krátkou prognózu, jejímž cílem je nastínit, jakým směrem se audiovizuální magazíny o filmu budou vyvíjet v příštích letech a jakou roli sehrají v rámci vývoje filmové žurnalistiky v Česku.

Abstract

This thesis called „Film magazines and their comparison in Czech audiovisual media and on the internet in years 2012-2015“ deals with phenomenon of audiovisual film magazines, which are published on the internet or broadcasted in traditional media – television or radio. In the first part the thesis concerns with the whole genre of audiovisual film magazine, which hasn't been much examined before and also its tradition and history in Czech republic with emphasis on television magazine Kinobox or radio magazine Filmový zápisník. In the second part the thesis presents contemporary audiovisual magazines about film and its protagonists. Thesis determines specifics of those magazines and their function in contemporary film journalism. Examined magazines are Film 2012-2015, Čelisti, Odvážné palce, Do kina and Týden v kině. Based on comparison of each of those magazines it determines trends, that magazines implemented during years 2012 to 2015 and if it happened because of their mutual influence on each other. In the conclusion this thesis presents short prognosis and its aim is to outline which direction will audiovisual film magazines be heading in the next years and what role will they play in the evolution of film journalism in Czech republic.

Klíčová slova

Film, televize, internet, magazín, srovnání

Keywords

film, television, internet, magazine, comparison

Rozsah práce: 89 182 znaků

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval/a samostatně a použil/a jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne: 11. 5. 2016

Monika Zavřelová

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala panu doc. PhDr. Michalu Šobrovi, CSc. za trpělivost a cenné rady při psaní a dokončování této práce. Dále pak svým přátelům, rodině a hlavně kolegům za podporu a shovívavost, kterou ke mně během vzniku této práce projevovali.

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK
Teze BAKALÁŘSKÉ diplomové práce

TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:

Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta:

Monika Zavřelová

Razítko podatelny:

Imatrikulační ročník

diplomantky/diplomanta:

2013

E-mail diplomantky/diplomanta:

monika.zavrelova@yahoo.com

Studijní obor/forma studia:

Žurnalistika, denní studium

Předpokládaný název práce v češtině:

Filmové magazíny a jejich srovnání v českých audiovizuálních médiích a na internetu v letech 2012-2015

Předpokládaný název práce v angličtině:

Film magazines and their comparison in Czech audiovisual media and on the internet in years 2012-2015

Předpokládaný termín dokončení:

LS 2015/2016

Základní charakteristika tématu a předpokládaný cíl práce:

Cílem bakalářské práce je postihnout současnou podobu, funkci a proměny audiovizuálních magazínů jako žánru aktuální filmové žurnalistiky. Její základní metodou bude deskripce, komparativní analýza a pokus o prognostickou úvahu. Předmětem zkoumání budou následující filmové magazíny - Odvážné palce internetové televize Stream.cz, Čelisti rádia Wave, Film 2012-2015 České televize, Do kina serveru iDnes.cz a Týden v kině serveru aktualne.cz v letech 2012-2015, ve kterých působí přední čeští filmoví publicisté jako Kamil Fila, František Fuka nebo Miroslava Spáčilová. Práce si klade za úkol určit roli těchto audiovizuálních magazínů na poli filmové žurnalistiky, dále vysledovat trend vývoje audiovizuálních filmových magazínů v kontextu s příchodem internetového formátu těchto magazínů, které akcentují na interaktivitu se svým divákem. Cílem práce je také komparace jednotlivých magazínů v rámci internetu a klasických audiovizuálních médií, kterými jsou rozhlas a televize, a vysledování proměny jejich struktury i obsahu.

Předpokládaná struktura práce:

1. Úvod – charakteristika tématu, zformulování cíle a teze, aplikované metody a literatura, časová determinace
2. Filmový magazín jako specifický žánr audiovizuální filmové žurnalistiky
3. Tradice filmových magazínů v české audiovizuální filmové žurnalistice
4. Současné filmové magazíny – charakteristika jednotlivých titulů
 - 4.1 Odvážné palce – charakteristika, struktura, hlavní představitelé a specifika magazínu
 - 4.2 Čelisti - charakteristika, struktura, hlavní představitelé a specifika magazínu
 - 4.3 Film 2012-2015 - charakteristika, struktura, hlavní představitelé a specifika magazínu

Univerzita Karlova v Praze Fakulta sociálních věd		
Došlo dne:	23-06-2015	-1-
Čj:	4082	Příloh: Skartační heslo
Přiděleno:		

4.4 Do kina - charakteristika, struktura, hlavní představitelé a specifika magazínu

4.5 Týden v kině - charakteristika, struktura, hlavní představitelé a specifika magazínu

5. Komparace - komparace obsahu jednotlivých filmových magazínů, určení nových trendů, které nastolily filmové magazíny internetového formátu a jejich vliv na filmové magazíny klasických audiovizuálních médií

6. Závěr – vyhodnocení vlivu internetových filmových magazínů na klasické audiovizuální média

Vymezení zpracovávaného materiálu:

- filmový magazín *Odvážné palce* v letech 2012-2015
- filmový magazín *Čelisti* (2012-2015)
- filmový magazín *Film 2012-2015* (2012-2015)
- filmový magazín *Týden v kině* (2015)
- filmový magazín *Do kina* (2013-2015)
- rozhovory s protagonisty, autory a editory jednotlivých filmových magazínů
- ohlasy čtenářů

Postup (technika) při zpracování materiálu:

Komparativní obsahová analýza vycházející z deskripce sledovaného žánru v v klasických audiovizuálních médiích a na internetu.

Základní literatura:

- THOMPSON, Kristin a David BORDWELL. *Dějiny filmu: přehled světové kinematografie*. 2., opr. vyd. Praha: Akademie múzických umění, 2011, 827 s., [24] s. obr. příl. ISBN 978-80-7331-207-7.
 - Anotace: Publikace je shrnutím historie světové kinematografie od počátků až do současnosti.
- BORDWELL, David a Kristin THOMPSON. *Umění filmu: úvod do studia formy a stylu*. 1. vyd. V Praze: Nakladatelství Akademie múzických umění, 2011, 639 s. ISBN 978-80-7331-217-6
 - Anotace: Publikace je systematickým a souhrnným výkladem o fenoménu filmu.
- MONACO, James. *Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií : umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2004, 735 s. Albatros Plus. ISBN 80-000-1410-6.
 - Anotace: Publikace popisuje teorii, technologii, jazyk a vývoj filmu.
- Kokeš, Radomír. *Rozbor filmu*. 1. vyd. Brno: Nakladatelství Masarykovy univerzity MuniPRESS, 2015, 264 s. ISBN 978-80-210-7756-0.
 - Anotace: Publikace se teoreticky věnuje filmové analýze.
- *Žurnalistika v informační společnosti: digitalizace a internetizace žurnalistiky : proměny a perspektivy žurnalistiky v epoše digitálních médií aneb nová média teoreticky i prakticky*. Praha: Karolinum, 2009, 195 s. ISBN 978-802-4616-841.
 - Anotace: Publikace se z teoretického hlediska zabývá kvalitativní proměnou produkce i vnímání žurnalistiky. Obsahuje přehled základních témat nových médií.
- TRAMPOTA, Tomáš a Martina VOJTĚCHOVSKÁ. *Metody výzkumu médií*. Vyd. 1. Praha:

Portál, 2010, 293 s. ISBN 978-807-3676-834.

- Anotace: Kniha pojednává o metodách užívaných při výzkumu médií.

Diplomové práce k tématu:

- Bc. Táňa Zabloudilová – Podoby a proměny filmové publicistiky v ČR – Fakulta sociálních studií, Masarykova univerzita

Datum / Podpis studenta/ky

ZOT 12.6.2015

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga: Michal Šobr

Datum / Podpis pedagožky/pedagoga:

Obsah

ÚVOD.....	2
1.FILMOVÝ MAGAZÍN JAKO SPECIFICKÝ ŽÁNŘ AUDIOVIZUÁLNÍ FILMOVÉ ŽURNALISTIKY.....	4
1.1MAGAZÍN O FILMU V ROZHLASE, TELEVIZI A NA INTERNETU.....	4
1.2FUNKCE A SPECIFIKA FILMOVÉHO MAGAZÍNU.....	7
2.TRADICE FILMOVÝCH MAGAZÍNŮ V ČESKÉ AUDIOVIZUÁLNÍ ŽURNALISTICE.....	9
2.1 TRADICE FILMOVÉHO MAGAZÍNU V TELEVIZI - KINOBX	9
2.2 TRADICE FILMOVÉHO MAGAZÍNU V ROZHLASE – FILMŽURNÁL, FILMOVÝ ZÁPISNÍK A FILMOVÝ TÝDENÍK.....	10
3.SOUČASNÉ FILMOVÉ MAGAZÍNY – CHARAKTERISTIKA JEDNOTLIVÝCH TITULŮ.....	13
3.1ODVÁŽNÉ PALCE.....	14
3.2ČELISTI	20
3.3FILM 2012-2015.....	23
3.4DO KINA.....	25
3.5TÝDEN V KINĚ.....	28
4.KOMPARACE.....	33
4.1SROVNÁNÍ OBSAHU.....	34
4.1.1SROVNÁNÍ OBSAHU FILMOVÝCH MAGAZÍNŮ NA ZÁKLADĚ REFLEXE FILMU AVENGERS.....	36
4.1.2Srovnání obsahu filmových magazínů na základě reflexe filmu <i>Star Wars: Síla se probouzí</i>	37
4.2Nové trendy nastolené audiovizuálními magazíny o filmu a jejich vzájemný vliv.....	39
ZÁVĚR.....	42
SUMMARY.....	44
POUŽITÁ LITERATURA.....	45
PRAMENY.....	45
INTERNETOVÉ ZDROJE.....	46
SEZNAM PŘÍLOH.....	49
PŘÍLOHY.....	50

Úvod

Tato bakalářská práce si klade za úkol zmapovat podobu, funkci a proměny audiovizuálních magazínů jako žánru aktuální filmové žurnalistiky. Tedy žánru, který je v prostředí audiovizuálních médií relativně novým jevem. Jeho rozvoji z velké části pomohl příchod nových médií a značná digitalizace a internetizace žurnalistiky.

Ve svých dalších úvahách budu vycházet z předpokladu (teze), že současná koexistence filmových magazínů a jejich posun k internetu není primárně ostře konkurenční, ale spíše alternativní ve smyslu rozšíření variability a profilace specifických autorských přístupů a osobitých interpretací. Filmové magazíny tak nejen vzájemně koexistují a do jisté míry se ovlivňují, ale zároveň se autonomně profilují zejména prostřednictvím nezaměnitelných autorských osobností. Vzhledem k této skutečnosti a také díky tematickému zaměření těchto magazínů, může pak být v jejich dikci patrný příklon k infotainmentu.

Cílem práce ale není pouze deskripce a analýza audiovizuálních filmových magazínů, jak je zmíněno výše, ale také jejich komparace, která by měla vyústit v určení nových trendů tohoto žánru a jeho specifika. Tedy zjištění vlastností, které jsou specifické pro internetové audiovizuální filmové magazíny a pro magazíny v tradičních audiovizuálních médiích. Tyto informace dále povedou k potvrzení nebo vyvrácení předpokladu, že se jednotlivé magazíny ovlivňují. V případě kladného výsledku bádání práce popíše, jaký tento vliv je a z jakého vztahu mezi magazíny vychází – zdali z obsahové, formátové či jiné příbuznosti. Metodu, kterou jsem při psaní této práce využívala popíši podrobněji v třetí kapitole.

Do výběru jsem zařadila celkem pět filmových magazínů. Z čistě internetových magazínů se jedná o krátký magazín *Do kina*¹ zpravodajského serveru iDNES.cz, který vede filmová kritička Mirka Spáčilová a krátký magazín *Týden v kině* zpravodajského serveru Aktuálně.cz², ve kterém vystupují filmoví kritici Kamil Fila a Tomáš Stejskal. Z tradičních audiovizuálních médií jsem zvolila magazíny *Čelisti*³ a *Film 2012-2015*⁴. Hlavními aktéry *Čelistí*, které vysílá stanice Českého rozhlasu Radio Wave jsou Aleš Stuchlý, Vít Schmarc a Dan Řehák. *Film 2012-2015* vysílá Česká televize a moderuje

1 *Do kina* [online]. Praha: MAFRA, a. s., 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://video.idnes.cz/do-kina-clc-/webtv.aspx?klic=526007>

2 *Týden v kině* [online]. Praha: Economia, a.s., 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://video.aktualne.cz/tyden-v-kine/>

3 *Čelisti* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.rozhlas.cz/radiowave/celisti>

4 *Film 2016* [online]. Praha: Česká televize, 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10095526463-film-2016/>

ho Jolka Krásná. Název magazínu se proměňuje podle aktuálního roku vysílání. Poslední z vybraných pořadů spadá pod média tradiční i internetová. Jedná se o filmový magazín *Odvážné palce*⁵. Ten vysílá rozhlasová stanice Radio 1. S malým zpožděním pak záznam magazínu vysílá internetová televize Stream.cz⁶. Hlavními představiteli magazínu jsou František Fuka, Iva Přivřelová, Jan Škoda, Ondřej Vosmík a Saša Michailidis.

Práce se soustředí především na období od roku začátku roku 2012 do konce roku 2015. Sledované období se může jevit jako dlouhé, je ale třeba brát v potaz, že některé z magazínů mají stopáž okolo čtyř minut (*Do kina*, *Týden v kině*). Týden v kině navíc začal fungovat oproti ostatním zkoumaným magazínům později. Jakožto poctivý filmový fanoušek, student žurnalistiky a novinář zároveň všechny z nich už několik let pravidelně sleduji.

Tato bakalářská práce v začátku stanoví, ujasní a pokusí se definovat filmový magazín jako specifický žánr filmové žurnalistiky za pomoci užití literatury. Jak už jsem ale uvedla níže, v případě nových médiích se jedná o velmi mladý žánr, tudíž o něm ještě neexistuje příliš zmínek v odborných publikacích.

Budu tedy vycházet z definice tradičního magazínu. Ještě před charakteristikou jednotlivých magazínů považuji za důležité pokusit se alespoň v krátkosti poskytnout náhled do jejich tradice v české audiovizuální filmové žurnalistice. A to s důrazem na pořad *Kinobox*, který díky svému dlouholetému působení v České televizi položil celému žánru snad nejsilnější základy.

Aby se pak následná komparace dala pokládat za podloženou, bude následovat charakteristika, struktura, uvedení hlavních představitelů a specifika jednotlivých filmových magazínů. Na základě komparace obsahu dvou epizod každého z magazínů se pokusím určit nové trendy, které nastolily filmové magazíny internetového formátu a naopak, jak už bylo uvedeno výše. Na závěr práce tento vliv zhodnotím a pokusím se předpovědět, jakým směrem by se zkoumaný žánr mohl vydat v dalších letech.

⁵ *Odvážné palce* [online]. Praha: Radio 1, ©2003-2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.radio1.cz/palce-page>

⁶ *Odvážné palce* [online]. Praha: Seznam.cz a.s., 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <https://www.stream.cz/porady/odvazne-palce>

1. Filmový magazín jako specifický žánr audiovizuální filmové žurnalistiky

Filmový magazín, ačkoliv se tak na první pohled může zdát, se příliš neliší od běžného tištěného magazínu. Jeho náležitosti jsou si velmi podobné. Oba plní jak zpravodajskou tak publicistickou funkci. Informují svého čtenáře o nejnovějším dění ve světě filmu a zároveň snímky podrobují kritice, hodnocení. Přináší také rozhovory s tvůrci k aktuálním tématům a informační servis o plánovaných filmových premiérách v kinech nebo na DVD či Blu-ray nosičích. Každý magazín má taktéž svou redakci, v případě audiovizuálních magazínů svůj štáb, ve kterém jeho členové zastávají různé funkce – technické, produkční nebo obsahové. Každý z magazínů musí mít svého vydavatele, v tomto případě internetový server, televizní kanál nebo rozhlasovou stanici. Na základě nabízeného obsahu magazín také oslovuje určitou cílovou skupinu diváků či posluchačů a má stanovené místo v programovém schématu svého média.

V Praktické encyklopedii žurnalistiky je magazín definován takto: „Magazín je svou podstatou polytematický a je schopen spojovat námětově a žánrově nesourodé a formálně odlišné menší celky. Má většinou periodický charakter a některé stálé rubriky.“⁷

Magazín zkoumaný v této práci však není polytematický a zabývá se jasně stanoveným tématem – filmem. Tím se chce také vyvarovat případných záměn s magazínem, který vzniká ve formě filmové. V rámci této práce se jedná pouze o obsahové vymezení tématu.

1.1 Magazín o filmu v rozhlase, televizi a na internetu

Rozhlasový filmový magazín je definován jako: „Typ rozhlasového složeného pořadu tvořeného tematicky, žánrově, slovesně i hudebně pestrými částmi spojenými do uzavřeného tvaru zpravidla průvodním slovem moderátora. Častou jsou využívány tzv. kontaktní formy s posluchači (např. telefonáty do studia). Magazín vyhovuje dynamickému životnímu rytmu dnešního rozhlasového posluchače (pohotovému zařazování aktuálních informací, pestrost, rychlé střídání krátkých slovesných příspěvků s hudbou apod.) a respektuje také tendence k tzv. nesoustředěnému poslechu, tj. poslechu při vykonávání jiné činnosti.“⁸

⁷ OSVALDOVÁ, Barbora a HALADA, Jan. *Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace*. 3., rozš. vyd. Praha: Libri, 2007, s. 115. ISBN 978-80-7277-266-7.

⁸ OSVALDOVÁ, Barbora a HALADA, Jan. *Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace*. 3., rozš. vyd. Praha: Libri, 2007, s. 115. ISBN 978-80-7277-266-7.

Výše zmíněná definice pro zkoumané filmové magazíny z velké většiny platí. Pouze se v posledních letech upouští od přímé komunikace s divákem prostřednictvím telefonátů do studia. U žádného ze zkoumaných magazínů se této formy komunikace nevyužívá. Telefonáty do studia totiž v posledních letech nahradila hlavně elektronická komunikace a to zejména prostřednictvím sociálních sítí typu Facebook nebo Twitter. Co ale stále platí je podřizování magazínu životnímu rytmu cílového posluchače. To znamená, že časy, ve kterých se pořady v televizi a rádiu vysílají, se přizpůsobují životnímu rytmu svého posluchače. Tudíž zkoumané magazíny nejsou vysílány v dopoledních či odpolední hodinách, kdy mohou posluchači pracovat či studovat a jsou umístovány až do podvečerního nebo večerního programu. Navíc jsou záznamy všech vysílaných magazínů umístovány na internet, takže je může recipient do svého denního programu zařadit dle své libosti.

Při tvorbě rozhlasového magazínu je nutné dbát na tzv. akusticko-auditivní princip. Tedy brát v potaz, že informace se k recipientovi dostává pouze sluchovou cestou, což vyžaduje mnohem výraznější zapojení jeho vnímání než při přijímání informace zrakem. Proto se musí správně volit jazykové, stylistické a žánrové prostředky. V případě rozhlasového magazínu o filmu je možné téma dokreslit zvukovými ukázkami z filmu, filmovými melodiemi, reportážemi z natáčení nebo premiér.

V rámci zkoumaných případů plní rozhlasové magazíny o filmu především funkci publicistickou. Ta zpravodajská je ve srovnání např. s televizním magazínem nebo i běžným tištěným výrazně menší. Ačkoliv magazín Čelisti se snaží vždy na začátek vysílání zařazovat krátký blok s novinkami z kinematografie.

V rámci charakteristiky rozhlasového filmového magazínu je také na závěr nutné zmínit poslání rozhlasu, jak jej definuje James Monaco: „Základním posláním rozhlasu není pouze vyprávění příběhů a přenášení informací, ale také vytváření všeprostopujícího zvukového prostředí.”⁹

Stejně jako rozhlasový magazín, taktéž ten televizní má své specifické náležitosti. Televizní jazyk má oproti rozhlasu velkou výhodu. Disponuje obrazovou i zvukovou složkou. Pro diváka je tedy mnohem jednodušší udržet pozornost, jelikož audiovizuální vnímání je člověku nejvíce přirozené. Stále je ale důležité dodržovat pravidla ve skladbě jednotlivých záběrů, vhodně volit umístění synchronů, asynchronů

9 MONACO, James. *Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií : umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2004, s. 467. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6.

a stand-upů, aby se sdělovaná informace dostávala k divákovi v co nejsrozumitelnější formě. Důležitý je také užívaný jazyk, který by neměl využívat příliš složitých souvětí, cizích nebo nesrozumitelných slov. V případě magazínů o filmu mohou ty televizní zařazovat trailery k filmům nebo přímo ukázky z něj. Celá informace se tak k recipientovi dostává v konkrétnější i atraktivnější formě, kdy může hvězdy nebo tvůrce filmu spatřit na vlastní oči.

Definice televizního magazínu je v Praktické encyklopedii žurnalistiky vyjádřena takto: „V televizním vysílání je to druh pořadu, který se skládá z většího počtu kratších příspěvků často spojených průvodním slovem moderátora.”¹⁰

Televizní magazín a to hlavně Film 2012-2015 se drží především funkce zpravodajské. Na rozdíl od té hodnotící, která není tak dynamická a vhodná pro obraz.

Pro typ internetového magazínu, kterým se zabývá tato práce není zcela možné nalézt platnou definici. Jelikož je ale poskytován v audiovizuální formě, je na něj možné aplikovat náležitosti televizního magazínu, jak je popsáno výše. Má ale i svá specifika. Zpravidla se jedná o krátký, několikaminutový pořad, ve kterém jsou podávány informace i hodnocení. Plní tedy zpravodajskou i publicistickou funkci.

V rámci magazínu Do kina se jedná spíše o servisní (zpravodajskou) funkci, zatímco magazín Týden v kině si drží tu publicistickou, protože se později proměnil do formátu tzv. videorecenze. Tedy krátkého videa, ve kterém recenzent prezentuje svůj pohled na film.

Speciálním internetovým žánrem, který je v této práci dále zkoumán, je filmový magazín vysílaný v internetovém rádiu. V případě této práce se jedná o magazín Čelisti. „Jako internetové rádio můžeme označit lineární šíření programu určité stanice v prostředí internetu (streaming), stejně jako služby “na přání” (on-demand), u nichž se předpokládá, že uživatel bude aktivně vybírat z nabízeného obsahu a z něj sestavovat vlastní program tak, jak vyhovuje jeho přání.”¹¹ A to Radio Wave, které magazín Čelisti vysílá, umožňuje díky obsáhlému audioarchivu.

Internetový rozhlasový pořad stejně jako ten audiovizuální internetový, by měl splňovat stejné náležitosti jako běžný rozhlasový pořad. Potvrzuje to i tato teorie: „Internetové rozhlasové pořady svojí žánrovou skladbou i technickou realizací odpovídají praxi běžného rozhlasu. Důvod je zřejmý. Ve streamu vnímají posluchači

10 OSVALDOVÁ, Barbora a HALADA Jan. *Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace*. 3., rozš. vyd. Praha: Libri, 2007, s. 115. ISBN 978-80-7277-266-7.

11 *Žurnalistika v informační společnosti - digitalizace a internetizace žurnalistiky: proměny a perspektivy žurnalistiky v epoše digitálních médií aneb nová média teoreticky i prakticky*. Vyd. 1. V Praze: Karolinum, 2009, s. 125. ISBN 978-80-246-1684-1.

vysílaný pořad zcela stejně, jako rozhlasového vysílání. Lineární akusticko-auditivní princip příjmu vymezuje mantinely, v nichž se mohou autoři pohybovat.”¹²

1.2 Funkce a specifika filmového magazínu

Funkcí filmového magazínu je hned několik. První z nich je ta zpravodajská, tedy snaha předat divákovi či posluchači informace o dění ve světě filmu – plánovaných a vznikajících filmech, aktuálních premiérách, probíhajících natáčeních nebo významných výročí. Další z úkolů pak spadá do žánru publicistického a hodnotícího. Řeč je o žánru recenze či filmové kritiky, která byla vždy spíše záležitostí tištěných médií. V posledních letech se ale začala přemísťovat i do audiovizuálních médií, což je také důvodem vzniku této práce. Recenze je definována jako: „Shrnující zhodnocení a posudek, druh publicistického textu, jenž má za úkol především informovat a představit veřejnosti dílo v hlavních rysech.“¹³ Pouze u audiovizuálních magazínů se nejedná o text, ale mluvené slovo.

Některé zkoumané případy by však mohly být napadeny, že jsou hraniční s tzv. citizen journalism neboli občanskou žurnalistikou podobnou třeba blogování, kdy autoři o dané události či zážitku informují běžným deníkovým způsobem. To ale vůbec neznamená, že by to jakkoliv snižovalo zájem o tyto magazíny. Konec konců, na toto téma už psali filmoví teoretici David Bordwell a Kristin Thompsonová: „Jediný způsob, jak se naučit analyzovat filmy, je praxe: musíme se dívat na filmy, číst kritiky a sami o filmech psát. Tisíce mladých dnes píše o filmech na internetu.“¹⁴ Stejní autoři pak napsali i tato slova, která podporují výše zmíněné tvrzení: „Kritika není výhradně aktivita těch, kdo píše články nebo knihy o filmech. Jestliže se snažíte porozumět filmu, sami ho kriticky posuzujete. Můžete například uvažovat nad tím, proč byla nějaká konkrétní scéna do filmu vůbec zařazena – vaše pátrání po roli této scény v celkovém kontextu filmu je prvním krokem kritického zkoumání. Když si lidé povídají o filmu, jež viděli, vlastně ho kritizují.“¹⁵

První ze specifíků filmového magazínu vyplývá už z jeho jasně vymezeného zaměření. Jak už bylo uvedeno, nejedná se o magazín polytematický, ale

12 *Žurnalistika v informační společnosti - digitalizace a internetizace žurnalistiky: proměny a perspektivy žurnalistiky v epoše digitálních médií aneb nová média teoreticky i prakticky*. Vyd. 1. V Praze: Karolinum, 2009, s. 129. ISBN 978-80-246-1684-1.

13 OSVALDOVÁ, Barbora a Jan HALADA. *Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace*. 3., rozš. vyd. Praha: Libri, 2007, s. 168. ISBN 978-80-7277-266-7.

14 BORDWELL, David a Thompsonová KRISTIN. *Umění filmu: úvod do studia formy a stylu*. 1. vyd. V Praze: Nakladatelství Akademie múzických umění, 2011, s. 512. ISBN 978-80-7331-217-6.

15 BORDWELL, David a Thompsonová KRISTIN. *Umění filmu: úvod do studia formy a stylu*. 1. vyd. V Praze: Nakladatelství Akademie múzických umění, 2011, s. 512. ISBN 978-80-7331-217-6.

monotematický, ačkoliv v rámci filmového oboru se zaobírá mnoha jeho aspekty. Filmový magazín je také zajímavý tím, že mísí dohromady žánry zpravodajské a publicistické, což vychází především z toho, že neexistuje až tolik pořadů čistě zaměřených na filmovou tvorbu, je tedy nutné téma obsáhnout v celé jeho velikosti.

Některé filmové magazíny ale od zpravodajských žánrů upouští a soustředí se spíše na recenzování. Analýzy se totiž řadí k obsahům velmi náročným, které čtenář musí vstřebávat pomalu a k některým pasážím se i vracet, což v prostředí audiovizuálního vysílání není tak jednoduché, ačkoliv to dnešní technologie samozřejmě dovolují,

Pro audiovizuální magazín, což u běžného magazínu nemusí platit, je velmi důležitá osoba, která pořadem provází nebo je jeho hlavním aktérem. Často se totiž jedná o výrazné osobnosti, které jsou známými filmovými kritiky nebo publicisty. Právě oni svým stylem určují, jací posluchači nebo diváci jsou cílovou skupinou daného magazínu. Filmoví fanoušci i odborníci jsou totiž, stejně jako v mnoha dalších oborech, rozdělení mezi různé tábory preferující buďto odlišné médium nebo odlišného kritika.

2. Tradice filmových magazínů v české audiovizuální žurnalistice

Historie audiovizuálních filmových magazínů v Česku není příliš rozsáhlá. Vždy byl kladen větší důraz na filmovou žurnalistiku v tištěných médiích, kterou etablovaly především americké magazíny *Variety* a *Hollywood Reporter*. Do popředí se audiovizuální filmová žurnalistika začíná dostávat až v dnešní době, pod tlakem sociálních sítí a nových médií jako celku, kdy je obsah čtenáři čím dál častěji dodáván krátkou audiovizuální formou.

Přesto se ale dá v historii českého televizního a rozhlasového vysílání nalézt několik pořadů, které se dají považovat za předchůdce dnešních audiovizuálních magazínů o filmu. Tím naprosto nejdůležitějším a nepřehlédnutelným je magazín o filmových novinkách z domova i zahraničí *Kinobox*.

2.1 Tradice filmového magazínu v televizi - *Kinobox*

Filmový magazín *Kinobox*¹⁶ vysílala Česká televize a pocházel z produkce *Vachler Art Company*¹⁷. Společnosti založenou filmařem Petrem Vachlerem, která kromě *Kinoboxu* stála také za vznikem výročních filmových cen Českých lev nebo založení České filmové a televizní akademie.

Kinobox se na českých televizních obrazovkách objevil poprvé v roce 1993¹⁸. Tehdy se jeho hlavními tvářemi stal Roman Holý a Miloš Kohout. Roman Holý¹⁹ je však veřejnosti známý především jako hudebník díky své účasti v populárních českých kapelách *J.A.R.* a *Monkey Business*. Napsal také hudbu k filmům *Doblba!*, *Experti* nebo *Zatraceni*. Miloš Kohout²⁰, který byl oproti Holému o celých 36 let starší, působil především jako herec. Debutoval ve filmu režiséra Evalda Schorma *Každý den odvalu*. Zahrál si také ve snímku *Skřivánci na niti* režiséra Jiřího Menzela.

Právě tyto dva zmínění muži udělali z *Kinoboxu* v devadesátých letech kultovní pořad především díky svým krátkým skečům, ve kterých parodovali scény z filmů. Pořadu, který byl jinak rozdělen poněkud těžkopádnými reportážemi ze světa filmu, se

16 *Kinobox* [online]. Praha: © Česká televize, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1096009652-kinobox/208562252800049>

17 *Vachler Art Company* [online]. Praha: VAC [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.vac.cz/>

18 Česko-Slovenská filmová databáze. *Kinobox (TV pořad)* [online]. Praha: POMO Media Group s.r.o., ©2001-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: www.csfd.cz

19 ŠILER, Ivan. Výrobce kapel Roman Holý. In: *IDNES.cz* [online]. © 1999–2016: MAFRA, a. s., 2001 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://revue.idnes.cz/vyrobce-kapel-roman-holy-0xp-/lidicky.aspx?c=2001M083V01A>

20 Miloš Kohout. *Česko-Slovenská filmová databáze* [online]. Praha: POMO Media Group s.r.o., ©2001-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/tvurce/36905-milos-kohout/>

tak povedlo stát se legendou mezi filmovými magazíny, ačkoliv je nutné podotknout, že k žurnalistice měl tehdy Kinobox ještě hodně daleko. Jednalo se především o zábavu.

Těsně před rokem 2000 Kinobox skončil. Neodešel ale natrvalo. Na začátku roku 2003, přesně 3. ledna se na kanál České televize vrátil a zůstal tam až do 29. prosince 2008. V roli moderátora se tehdy objevil herec a komik Petr Čtvrtníček²¹, který se magazínu snažil dodat určitou míru recese a přiblížit jej satirickému pořadu Česká soda, který mu v devadesátých letech přinesl slávu. Kinobox se ale i tak začal více podobat žurnalistické práci servisního charakteru. Z pořadů např. vymizely zmiňované skeče. Možná i díky tomu si Kinobox na Česko-Slovenské filmové databázi vysloužil od uživatelů průměrné hodnocení 65 %.

Pravidelně byly do Kinoboxu zařazovány servisní rubriky, které divákovi poskytovaly informace o tom, jaké filmy v daném týdnu premiérují na DVD a jaké v kinech. Objevovaly se i původní reportáže z natáčení nebo reportáže z jiných médií, které divákovi lépe odhalovaly svět zahraničního filmu. Oblíbené byly i rozhovory s herci či režiséry a vždy na konci Kinoboxu proběhlo vyhlášení nové soutěže, ve které mohli diváci vyhrát DVD, vstupenky do kina nebo doplňkové předměty k filmům.

V rámci televizních filmových magazínů se tak Kinobox může označit za ten nejzásadnější. Svou strukturou totiž jasně udal formu dnešním filmovým magazínům. Jiné zmínky o filmu se pak objevovaly spíše v hudebních televizních magazínech, které byly sledovanější a populárnější než ty filmové. V dnešní době pod značkou Kinoboxu působí internetová stránka www.kinobox.cz, která je věnována filmu.

2.2 Tradice filmového magazínu v rozhlase – Filmžurnál, Filmový zápisník a Filmový týdeník

V rámci rozhlasového vysílání a především vysílání Českého rozhlasu byl zásadní pořad Filmžurnál²², který se pravidelně objevoval na vlnách Radiožurnálu od roku 2001. Svou činnost ukončil v roce 2012. Jednou z jeho redaktorek byla i novinářka Jolka Krásná, která uvádí pořad Film 2012-2015 zkoumaný v této práci.

Ačkoliv se jednalo o magazín krátké stopáže (většinou kolem dvou minut, nejvíce pak deset minut), ve vysílání Radiožurnálu měl svou důležitou roli v rámci informování o novinkách ze světa filmu. Velmi důležitým se stal především na začátku

²¹ Petr Čtvrtníček. *Česko-Slovenská filmová databáze* [online]. Praha: POMO Media Group s.r.o., ©2001-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/tvurce/1732-petr-ctvrtnicek/>

²² Filmžurnál. *Radiožurnál* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.rozhlas.cz/radiozurnal/filmzurnal>

července, kdy se pravidelně koná Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech. Právě z něj přinášel zpravodajství nebo představoval snímky, které byly v programu. Měl vždy čistě informační charakter, nedocházelo k hodnocení.

Dalším důležitým pořadem ve vysílání Českého rozhlasu byl pro filmovou žurnalistiku Filmový zápisník²³, který se vysílal v západočeském regionu. Magazín několikrát změnil svůj název a nepřetržitě fungoval od roku 1989.

Název Filmový zápisník má magazín od roku 1999, kdy se také začal vysílat v 15minutové stopáži. Ta se později musela snížit na 10 minut a vydržela téměř stejně až do konce roku 2013, kdy bylo jeho vysílání definitivně ukončeno. Moderátorem pořadu byl filmový publicista Jan Kastner. Náplň magazínu je na internetových stránkách Českého rozhlasu popsána takto: „Filmový zápisník sleduje aktuální filmové dění nejen v západních Čechách. Zvláště se zaměřuje na filmové festivaly, přehlídky a soutěže pořádané v Karlovarském a Plzeňském kraji. Připomíná významné osobnosti, výročí, úmrtí a také podstatné filmové kauzy. Součástí zápisníku jsou recenze a kritiky, ale také pozvánky na premiéry a filmové akce.“²⁴

Opomenut nesmí zůstat Filmový týdeník. Ten trval půl hodinu a byl zaplněn recenzemi, glosami, rozhovory a někdy i besedami. Právě recenzí Filmový týdeník zpravidla začínal. Jejím autorem ale nebývá ani Tomáš Pilát ani Josef Vomáčka, průvodci pořadem, ale někdo z jejich kolegů recenzentů nebo filmových publicistů – Tomáš Stejskal, Iva Hejlíčková, Alena Prokopová nebo Jindřiška Bláhová. Poté následovala více zpravodajské filmové téma, které se zaobírá třeba financováním filmu nebo různými novými filmovými atrakcemi. Následují rozhovory s tvůrci nebo i reportáže.

Výjimkou nebyly ani speciální vydání Filmového týdeníku, které byly zasvěceny pouze jedné filmové premiéře daného týdne – v roce 2014 se tak stalo třeba s režijním debutem herce Jiřího Mádlu Pojedeme k moři.

Filmový týdeník do dubna roku 2014 vysílal každý týden program Český rozhlas Vltava a v rámci vysílání celého Českého rozhlasu byl kromě magazínu Čelisti, který je zkoumán v této práci jediným plnohodnotným filmovým magazínem v jeho vysílání.

23 Filmový zápisník. *Český rozhlas - Plzeň* [online]. Praha: Český rozhlas, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/plzen/porady/_porad/284

24 Filmový zápisník. *Český rozhlas* [online]. 2013 [cit. 2016-04-24]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/plzen/porady/_porad/284

Ze srovnání magazínů v této kapitole lze jasně rozeznat, že v minulosti byl patrný rozdíl mezi filmovým magazínem v televizi a rozhlasu. Kinobox ze začátku plnil především funkci zábavnou, která se nesnažila filmy analyzovat nebo přinášet obsáhlejší zpravodajství ze světa kinematografie. Film tehdy sloužil spíše jako jakési pojítko, motiv, který ho spojoval a v podstatě mu poskytoval obsah, např. parodované scénky z filmů (velmi populárními se staly především ty z filmu *Vetřelec* nebo *Star Trek*). K více žurnalistickému stylu práce a vysílání se magazín v televizi dostal až v druhém období svého fungování. Stále se ale nejednalo o tak žánrově vymezený program, jakým je v České televizi dnes *Film 2012-2015*.

V rozhlasu měl magazín o filmu naopak více žurnalistickou úlohu od začátku. Všechny tři zmiňované rozhlasové magazíny měly především zpravodajský či publicistický charakter. Jejich struktura byla dopředu jasně dána, posluchač tudíž zhruba tušil, co může od pořadu čekat. Rozhodně nebyl prostor pro přílišná překvapení nebo improvizace. V dalších kapitolách je ale pak zajímavé sledovat, jak se tento trend pomalu měnil a i rozhlasové magazíny o filmu nabývají humorného charakteru.

3. Současné filmové magazíny – charakteristika jednotlivých titulů

Současné filmové magazíny jsou specifické hned v několika ohledech. Kromě toho, že splňují náležitosti definované v první kapitole, včetně funkce publicistické a zpravodajské, se jim dá přisoudit ještě jedna funkce – zábavnost. Není to tedy jak výše zmiňuji, že pořad byl buď humorný nebo informačně hodnotný, v současnosti jdou tyto dva aspekty ruku v ruce.

Velká část z magazínů pracuje s humorem a pokud už ne s humorem, tak s určitou mírou uvolněnosti, která má pozitivně působit na diváka. Aby nedošlo k mýlce - nejedná se ale o humor parodický, který se objevoval např. v Kinoboxu v devadesátých letech.

Důležitá je také určitá míra interaktivity, která umožňuje divákovi, posluchači či fanouškovi pořadu jednoduše komunikovat s představiteli jednotlivých magazínů – a to především prostřednictvím sociálních sítí nebo diskuzního prostoru přímo na internetové stránce, kde je pořad nebo záznam pořadu umístěn.

Typické pro současné filmové magazíny a především ty umístěné na internetu je propojení studovaných filmových teoretiků a vesměs nadšenců, kteří se k profesi vypracovali jinak než prostřednictvím vzdělání. Filmová kritika se tak stala alespoň v audiovizuální verzi oborem, který nutně autor nemusí studovat, aby byly jeho názory respektovány. Mnohokrát se dokonce stává, že amatérští filmoví recenzenti se těší větší oblibě, jejich výklad je totiž pro diváka či posluchače srozumitelnější.

Níže jsou uvedeny rozborů jednotlivých filmových magazínů, přičemž pro lepší orientaci je zvolena struktura, kdy je čtenáři nejprve představena charakteristika a krátká historie pořadu, tak aby pochopil jeho smysl. V případě, že dochází v magazínu k nějaké specifické formě hodnocení filmů, je dále vysvětlena (např. palcování u *Odvážných palců*), což je důležité především pro pozdější srovnání. U některých filmových magazínů se dá jasně rozeznat také struktura či způsob, jakým magazín komunikuje s diváky či posluchači, z čehož se dá určit jak moc se tvůrci daného magazínu zajímají o svého fanouška. Text zmiňuje také předchozí profesní působení hlavních protagonistů jednotlivých magazínů, které mohlo ovlivnit jejich současnou práci. Jednotlivé kapitoly jsem nedělila kvůli nadbytečnosti do dalších kapitol, jsou rozděleny pouze mezititulky. Dělení na části se u každého z magazínů mírně liší podle

toho, kolik informací bylo možné o něm získat z otevřených zdrojů* nebo přímo od jeho tvůrců. Některé se bohužel nepodařilo kontaktovat vůbec.

V rámci zkoumání těchto magazínů jsem je v daném období pravidelně sledovala a na základě tohoto sledování si poté všimla jeho hlavních rysů, které níže popisuji. Jelikož se jedná o doposud příliš nepopsaný jev, dovolila jsem si částečně pracovat s teorií, která je uvedena v devatenácté kapitole knihy *Metody výzkumu médií*. Ta je nazvána „Zkoumání procesů a interakcí. Zakotvená teorie“ a využívá se k výzkumu, který vede k tvorbě nové teorie a zjištění nových informací o zkoumaném jevu, který ještě nebyl příliš popsán. „Hlavním cílem výzkumu uskutečněného pomocí zakotvené teorie je vyvinutí nové teorie, která vyrůstá z dat, jež se ke zkoumanému jevu vztahují,“²⁵ stojí v knize. Ačkoliv jsem tedy teorii nemohla uplatnit úplně, byla mi dobrým východiskem.

3.1 Odvážné palce

Odvážné palce jsou filmový magazín, který vysílá pražské Rádio 1 pravidelně od čtvrtka 2. října 2003, 17.00 hodin. Jeho obrazovou formu poté od 26. září 2014 začala vysílat internetová televize Stream.cz, která navázala na zrušený server Muvi.cz. Ten se o obrazový záznam Odvážných palců staral v minulosti.

Pro Odvážné palce domovské Rádio 1 vzniklo na jaře roku 1991 jako následovník pirátské rozhlasové stanice Stalin, jejíž vysílání bylo zahájeno už na podzim roku 1990. „Radio 1 se od začátku své existence lišilo od ostatních komerčních stanic svou alternativní hudební dramaturgií, která není svázaná hitparádovými pravidly. Hlavní charakteristikou Radia 1 je maximální otevřenost, a to jak k různorodým hudebním žánrům, tak i v přístupu k posluchačům,“²⁶ píše se na webových stránkách rádia.

Vzhledem k tomu, že Rádio 1 vždy přistupovalo ke svému programu nezávisle a nemělo tendence nechat se ovlivnit aktuálně platnými komerčními trendy, dalo prostor pro vznik mnoha ceněným rádiovým formátům, různým komponovaným pořadům i publicistickým relacím. A právě jednou z nich jsou i Odvážné palce, které fungují jako

* Veškerá níže uvedená čísla sledovanosti či poslechovost a hlavně počtu sledovatelů na sociálních sítích se datují ke konci dubna roku 2016.

25 TRAMPOTA, Tomáš a VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. *Metody výzkumu médií*, 1. vyd. Praha: Portál s.r.o., 2010, s. 265. ISBN 978-80-7367-683-4.

MONACO, James. *Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií : umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2004, s. 395. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6.

26 O historii Radia 1. *Radio 1* [online]. Praha: RADIO 1, 2006 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://old.radio1.cz/narozneniny/obsah.php?pid=5>

součást bloku Film o páté. Ten od 28. října 1993 vysílá Saša Michailidis. Úkolem Odvážných palců je v rámci bloku uvést, okomentovat a zhodnotit aktuální premiérované filmy v České republice. V současné chvíli pořad vysílá ve složení František Fuka, Saša Michailidis, Iva Přivřelová, Jan Škoda a Ondřej Vosmík. V minulosti o Odvážné Palce projevila zájem i Česká televize nebo Prima COOL. Nakonec ale nikdy nedošlo k uspokojivé vzájemné domluvě.²⁷

Mezi lety 2012-2015 bylo odvysíláno přesně 196 dílů Odvážných palců. V roce 2015 to bylo 49 dílů, v roce 2014 48 dílů, v roce 2013 50 dílů a v roce 2012 49 dílů. Pravidelně se pořad nevysílá na Vánoce a jednou v průběhu letních prázdnin, tedy během července nebo srpna. Na začátku července, podle toho, kdy se právě koná Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech, se také vysílá tzv. speciální epizoda Odvarné palce, která kromě aktuálních filmových premiér divákům a posluchačům nabízí zážitky jednotlivých recenzentů z festivalu.

Způsob hodnocení

Způsob hodnocení filmů, ze kterých vychází Odvážné palce zakládá na principu, který vymysleli američtí filmoví kritici Roger Joseph Ebert* a Gene Siskel^{28**}. Oba novináři pracovali v Chicagu. Ebert pro Chicago Sun-Times, Siskel pro Chicago Tribune. Z tištěných médií ale pravidelně zavítali i k těm audiovizuálním a od roku 1975 do roku 1982 hostovali s pořadem Sneak Reviews na televizním kanále WTTV. Ten vznikl v rámci národní korporace seskupující veřejnoprávní televize Public Broadcasting System (PBS). O čtyři roky později se Ebert se Siskelem vydali na televizní kanál Disney-ABC Domestic Television s pořadem At the Movies, na kterém zůstali až do svého konce v roce 2010.

Ještě před ukončením Sneak Reviews vymysleli Ebert se Siskelem systém hodnocení, ve kterém každý z nich danou filmovou premiéru ohodnotil buďto palcem nahoru nebo dolů. Chtěli tím ještě více zjednodušit před tím zavedený hvězdičkový systém, který v České republice dodnes uplatňuje filmová databáze CSFD.cz nebo

²⁷ viz příloha č. 1

* Roger Joseph Ebert byl celosvětově uznávaným filmovým kritikem. Narodil se v roce 1942. V polovině sedmdesátých let se stal prvním filmovým kritikem, který si vysloužil Pulitzerovu cenu. Jeho kritiky respektovali nejen novinářští kolegové, ale také filmaři. Zemřel v roce 2013 ve věku 70 let.

²⁸ *Gene Siskel Film Center* [online]. Chicago: GSFC, 2015 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.siskelfilmcenter.org/>

** Gene Siskel byl stejně jako Ebert uznávaným filmovým kritikem. Zprvu pracoval jako zpravodajský reportér, už ve 23 letech se ale stal filmovým kritikem. Výraznou roli v jeho kariéře sehrálo právě setkání s Rogerem J. Ebertem, se kterým utvořil nerozlučnou, ačkoliv často rozporuplnou novinářskou dvojici. Zemřel v roce 1999.

mezinárodní filmová databáze iMDB.com. V roce 1995 si Ebert se Siskelem dokonce nechali toto „palcování“ patentovat.

Kromě palcování je také jedním z dalších důležitých pravidel hodnocení to, aby dopředu divákovi nebyl prozrazen děj. Dále by se v pořadu nemělo mluvit vulgárně a neměly by se v něm objevovat výrazy, které by případně mohly nějakého z diváků nebo posluchačů urážet.

Struktura

Odvážné palce se nevyznačují jasně danou vysílací strukturou, která by byla neměnitelná. Díl od dílu se liší. Z pravidla zůstává v rukou moderátora magazínu Saši Michailidise (popř. právě zaskakujícího moderátora), který určuje pořadí, v jakém budou jednotlivé filmy hodnoceny i to koho vyzve ke svému komentáři jako první.

Stopáž pořadu není dopředu pevně stanovena. Závisí na tom, kolik hodnotitelů je právě ve studiu, kolik premiér je na daný týden nachystáno a zdali je viděli všichni nebo nikoliv. Proto se často stává, že některé vysílání mohou trvat i pouhých čtrnáct minut, kdežto další se blíží téměř 45 minutám. Od začátku roku 2016 se pořad vysílá každý čtvrtěk od 18:00. Ve zkoumaných letech 2012-2015 vždy začíná mezi 17:00 a 17:30 jakožto součást Filmu o páté právě podle toho, jaký je další obsah vysílání.

Na internetové televizi Stream.cz se ve většině případů objevují Odvážné palce v téměř stejné stopáži jako v rozhlasovém vysílání. Malé rozdíly vznikají kvůli zařazování ukázek z filmů a trailerů do obrazové verze. O obrazový záznam se stará Lukáš Řehoř jakožto šéfproducent a Mirek Veselý jakožto vedoucí produkce ze společnosti MUVI.cz production s.r.o.

Sociální síť a sledovanost/poslechovost

Filmový magazín Odvážné palce má na Facebooku 2751 fanoušků (číslo z konce dubna 2016). Jeho správcem je Lukáš Řehoř, který jak je výše zmíněno, má na starosti i zhotovení obrazového záznamu o Odvážných palcích. Facebooková stránka je aktualizována v průměru jednou až dvakrát za týden. Jedním z příspěvků je vždy odkaz na aktuální díl Odvážných palců.

V dalších případech se objevují třeba upozornění na různá výročí nebo akce, kterých se budou recenzenti účastnit. Příspěvky většinou nasbírají od desíti do padesáti kliknutí like, tedy v češtině “To se mi líbí”. Kromě toho je pořad také na sociálních sítích promován Radiem 1 a Stream.cz. Na tento obsah, ale představitelé Odvážných palců nemají příliš vliv.

Poslechovost pořadu se pravidelně podle slov Saši Michailidise pohybuje mezi třiceti a čtyřiceti tisíci posluchači. V obrazové formě poté začíná asi na třiceti tisících a v mimořádných případech může vystoupat až na 150 tisíc diváků, jak se stalo např. v případě epizody ze čtvrtka 17. září 2015, ve kterém se recenzoval snímek *Love* francouzského režiséra a scenáristy Gaspara Noého velmi explicitně ukazující erotické scény.

Představitelé

Hlavní představitelé *Odvážných palců* se za téměř třináct let fungování magazínu několikrát změnili. Filmový magazín začínal ve složení Saša Michailidis jako moderátor a František Fuka a Tomáš Baldýnský jako tzv. palce, jak si důvěrně tvůrci magazínu říkají.

Ze vzpomínek Michailidise vyplývá, že nápad vytvořit v tomto složení filmový magazín vyplynul z toho, že společně chodili komentovat výroční předávání cen Americké filmové akademie známé pod názvem Oscar. Kromě Fuky a Baldýnského vysílání také navštěvoval tzv. "hostující palec", který společně se stálými aktéry hodnotil filmové premiéry. Za dlouhá léta fungování mezi nimi byla třeba i novinářka a scenáristka Irena Hejdová, kritička Alena Prokopová nebo kritička a nyní ředitelka Letní filmové školy v Uherském Hradišti Iva Hejlíčková. Mezi lety 2012-2015 v pořadu pravidelně vystupoval František Fuka, Saša Michailidis, Iva Přivřelová, Jan Škoda a Ondřej Vosmík.

František Fuka²⁹, který je služebně nejstarším hodnotícím členem *Odvážných palců*, patří mezi jednoho z nejznámějších českých filmových kritiků, kteří se vyskytují ve světě filmového průmyslu a filmové žurnalistiky dlouho. Pracuje na volné noze. V letech 1993 až 2008 působil v časopise *Cinema*. Provozuje také filmový server [FFFilm.name](http://www.fffilm.name/).

V rámci *Odvážných palců* je role Františka Fuky stejná jako u jeho běžných psaných recenzí. Jeho projev je často velmi svérázný, poskytuje ale komplexní a srozumitelné hodnocení.

Fukovým velkým problémem v rámci vysílání i psaní bývá to, že často tzv. spoileruje. To znamená, že prozrazuje dějové zápletky či ještě hůře rozuzlení, které by se měl divák dozvědět až během filmu. Dokazuje to nejlépe epizoda z 4. června 2015, kdy se recenzentka Iva Přivřelová rozhodla nezúčastnit začátku vysílání, kdy se

29 *FFFILM* [online]. Praha [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.fffilm.name/>

recenzoval film Špion, protože by jí ho mohl Fuka pokazit. Michailidis proto musí Fuku čas od času upozornit, že by neměl prozrazovat děj. Diváci a posluchači to poté mylně považují za nevraživost. Michailidis, ale vysvětluje, že tak to ve skutečnosti není. Pouze dělají svou práci a v osobním životě zůstávají blízkými přáteli.

Saša Michailidis³⁰, který Odvážné palce moderuje, působí na Rádiu 1 od října 1993. Čtyři roky také působil jako jeho ředitel (2007-2011). V letech 2006-2012 pro televizní kanál HBO pravidelně komentoval předávání Oscarů, jak už je zmíněno výše. S Českou televizí spolupracoval na pořadu Před půlnocí a už sedm let se podílí na organizaci Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech. V současné chvíli pracuje především jako manažer akvizic v televizi HBO.

V Odvážných palcích zastává funkci moderátora, která mu přirozeně dává za úkol celým filmovým magazínem provést posluchače a diváka, tak aby pro něj byl zábavný a srozumitelný. Sám se nazývá tzv. krotitelem palců. Vždy na začátku pořadu také vyzývá jednoho z hodnotících, který např. nebyl v předešlé epizodě, aby stručně zhodnotil filmy, které mu utekly v premiéře, ale nakonec je viděl. Pokud se někdo z přítomných navíc vrátil z filmového festivalu typu Berlinale, dává jim krátkou příležitost jejich zážitky předat dál. Jako třeba v případě epizody z 20. února 2014, kdy Iva Přivřelová na začátku vysílání mluvila o svých zážitcích z Berlinale.

Michailidis určuje také to, v jakém sledu se hodnotí premiérované filmy daného týdne a to za pomoci seznamu premiér na server CSFD.cz, jak dokazuje obrazový záznam na internetové televizi Stream. Jeho projev je velmi přirozený. Jde vidět i slyšet, že se zájmem poslouchá, co mu daný recenzent o filmu říká a velmi svižně zvládá na tyto poznámky reagovat. Samozřejmě občas dodá i své vlastní dojmy z filmu, nikdy ale nedojde k tomu, aby jej hodnotil, neboli palcoval. Pokud Saša Michailidis nemůže být přítomen vysílání pořadu, zaskakuje jej právě vysílající moderátor, což nejčastěji bývá Stanislav Zima, Pierre Urban nebo Jana Kománková.

Po Michailidisovi a Fukovi je služebně nejstarším recenzentem v Odvážných palcích Ondřej Vosmík. Ve vysílání se poprvé objevil 5. června 2008. Živí se jako filmový publicista na volné noze. V minulosti publikoval své recenze na internetovém serveru MovieZone, Aktuálně.cz nebo časopisu Instinkt. Nejvýrazněji však působil v časopise Cinema, kde byl jedním z jeho kmenových redaktorů. V Odvážných palcích se

30 Saša Michailidis. *Linked in* [online]. Linked In, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <https://cz.linkedin.com/in/sashamichailidis>

od konce roku 2015 neobjevuje pravidelně. Na jeho účasti se jednotliví recenzenti domlouvají podle toho, zdali jeden z nich potřebuje daný týden náhradu.

Pro Vosmíka je typické, že mluví velmi rychle a zároveň i poměrně dlouho. Po jeho příchodu v roce 2008 si mnozí stěžovali, že nezvládá roli, kterou dříve zastával Tomáš Baldýnský a to ve smyslu krocení názorů Františka Fuky.

Jediná žena, která v letech 2012-2015 soustavně recenzovala v Odvážných palcích filmy je Iva Přivřelová. Poprvé se ve vysílání objevila 8. března 2012 a plynule tak nahradila Irenu Hejdovou. Její recenze je možné najít třeba i na serveru Lidovky.cz nebo Avmania.e15.cz. Stejně jako její další kolegyně pracuje na volné noze a pravidelně se podílí na organizaci MFF v Karlových Varech, kde pracuje v tamním festivalovém deníku. Do Odvážných palců přináší cenný ženský element, který mezi čistě maskulinním osazenstvem dokáže čas od času zhodnotit i nějakou romanci, které by se mohli jiní recenzenti štítit nebo ji snad rovnou zahodit jen proto, že jsou to muži. Její projev diváci a posluchači považují dle svých komentářů za sympatický.

Služebně i obecně nejmladším členem Odvážných palců je Jan Škoda. Ve vysílání se poprvé objevil 28. srpna 2014. Do magazínu jej přivedla Iva Přivřelová, se kterou se ve spoustě míst ve svých recenzích shoduje.

Specifika

Odvážné palce jsou unikátní nejen v tom, že jsou nejstarším magazínem zkoumaným v této práci, ale také tím, že i přestože jsou nejstarším, jsou zároveň nejuvolněnějším magazínem. Což je samozřejmě z velké části zapříčiněno tím, že magazín vysílá Radio 1, které si může dovolit volit odlehčenější formát. Navíc v žádném dalším zkoumaném pořadu není u mikrofonu pravidelně přítomno tolik recenzentů jako právě v případě Odvážných palců.

Z diskuzí na sociálních sítích a reakcí v diskuzích vychází, že v průběhu let si magazín Odvážné palce vybudoval své posluchače a diváky, pro které je právě tento formát nejpříznivější. Z velké části se jedná také o fanoušky Františka Fuky, který je bezesporu nejvýraznější součástí magazínu.

Role Odvážných palců v současné filmové žurnalistice je především uspokojit diváka, který se pohybuje na hraně běžného diváka a nadšeného filmového fanouška.

3.2 Čelisti

Filmově kritický magazín Čelisti, který vysílá Radio Wave Českého rozhlasu, je dílem Víta Schmarce, Aleše Stuchlého a Dana Řeháka. Mezi ostatními magazíny vyčnívá především svým specifickým humorem, který se v ostatních českých filmových magazínech nevyskytuje v tak ryzí formě.

Potvrdit to může i pouhý popis pořadu, který je umístěn na stránkách Rádía Wave a jehož autorem je trojice Vít Schmarc, Aleš Stuchlý a Dan Řehák. „Žádné jalové pozvánky a přeřikávání filmových synopsí, nýbrž dravá a nevybíravá kritika, sarkastická zvuková koláž a trojice pohledů lidí, kteří mají film opravdu rádi (a nebojí se o něm mluvit). Čelisti jsou pořad určený těm, kteří o filmech rádi diskutují a nebojí se kontroverze. Čelistem zachutná vše – od blockbustera až po úzkoprofilové festivalové tituly. Nabídnou jak poutavé informace, tak především materiál k zamyšlení a polemice. Nejsme tu jen, abychom vás potěšili; jsme tu, abychom vás nahlodali!“³¹ píší.

Čelisti fungují od 8. února 2011, kdy se mluvilo především o premiéře filmu Jana Hřebejka Nevinnost. Od té doby se ve vysílání Radia Wave objevuje pravidelně, nikoliv ale každý týden ve stejný čas. Z časových důvodů je nutné magazín někdy odložit nebo naopak odvysílat dříve.

Hlavní aktéři filmového magazínu jej popisují jako „60 minut dravého filmového lovu“, ve kterém se posluchač dozví „horké novinky z filmového oceánu, hlavní filmovou událost týdne i drobný plankton aktuálních filmových událostí“. Magazín vznikl v reakci na to, že na nezávislém Radiu Wave, jednom z hlavních konkurentů Radia 1, dlouho chyběl filmový magazín.

Ve zkoumaném období od začátku roku 2012 do konce roku 2015 bylo odvysíláno celkem 160 částí filmového magazínu Čelisti. Jejich počet postupem let klesal. V roce 2012 a 2013 to bylo nejvíce – 47 dílů ročně. Rok 2014 už ale přinesl změnu a četnost vysílání pořadu se změnila. Celkově se tedy odvysílalo 34 dílů a v roce 2015 pak ještě o dva méně, tedy 32.

Radio Wave Českého rozhlasu, které je pro Čelisti domovem, začalo vysílat v roce 2006 a navázalo tak na předešlé rozhlasové vysílání pro mladé, které se objevilo už v roce 1994 a bylo známé jako Čro 4. „Jsme stanice pro mladě smýšlející posluchače. Podněcujeme k cestě od stereotypu středního proudu. Objevujeme novou hudbu a

31 *Čelisti* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.rozhlas.cz/radiowave/celisti>

zajímáme se o aktuální kulturní i společenské dění,³² stojí na stránkách rádia, které původně vysílalo analogově. Kvůli vleklým sporům, ale muselo od září 2008 přeladit pouze na digitální verzi.

Způsob hodnocení

Způsob hodnocení v magazínu Čelisti je směsicí specifického humoru všech tří aktérů ale jejich hlubokých filmových znalostí, což tvoří zajímavý kontrast. Už po prvním poslechu je jednoduché rozklíčovat, že většina mainstreamových herců, hereček, režisérů a dalších tvůrců jim nebude příliš blízká. Časté jsou třeba narážky na americkou herečku Sandru Bullock.

K žádnému procentuálnímu či jinému konkrétnímu hodnocení filmů, ale nedochází. Jedná se hlavně o komentář, který není pouhým osobním názorem daného recenzenta, ale poměrně odborným rozbořem filmu, který se v jiných magazínech nevyskytuje. Jako v případě komentáře z 4. října 2013, kdy je recenzován film *Gravitace*. „Hyperstylizace s trojitým plánem, kterou projevuje Cuarón v detailu, slouží k reálnější zápletce,“ vysvětlují posluchačům, jakým způsobem režisér filmu postupoval. Podobné vyjádření jsou ale autorem samotným nebo dalším moderátorem brzy proměněny ve vtip.

Struktura

Čelisti trvají celkem 60 minut a pravidelně je jim vyhrazen čtvrtěční večerní blok buďto od 18.00 do 19.00 nebo od 19.00 do 20.00. V průběhu let se tento čas různě měnil a ve výjimečných případech se vysílalo i ráno nebo na Štědrý den brzy odpoledne. Čelisti jsou výhradně rozhlasový pořad, je ale možné zhlédnout i studio rádia Wave prostřednictvím webové kamery online.

Na začátku magazínu po krátkém přivítání čeká posluchače přehled nejzajímavějších novinek ze světa filmu. Většinou si všichni – Stuchlý, Řehák i Schmarc – připraví jednu či dvě zprávy, které zaujaly právě je. Pak už se pomalu přechází k filmu nebo filmům, kterým se chtějí věnovat. Převážně se jedná o snímek, který v daném období působí největší rozruch, má spoustu návštěvníků, zvítězil na festivalu nebo obdržel filmovou cenu. Mohl se však jen moderátorům zalíbit při jejich mnoha cestách po evropských i světových festivalech.

32 O stanici. *Radio Wave* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/radiowave/ostanici/_zprava/781919

Sociální síť

Čelisti disponují jak facebookovou tak twitterovou stránkou. Na rozdíl od Twitteru, kde mají 224 followerů, jsou na Facebooku³³ mnohem populárnější, co se to úspěšnosti příspěvků i počtu odběratelů týče. Na Facebooku je jich celkem 2282 a příspěvky mají v průměru 20-30 líků neboli „to se mi líbí“. Samozřejmě se ale najdou takové, které příliš nezaujmu a mají třeba pouhých pět označení "to se mi líbí".

Představitelé

Aleš Stuchlý³⁴ vystudoval filmová studia na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. V minulosti působil jako redaktor v Literárních novinách a časopisu Týden. Spoluzakládal čtrnáctideník A2, psal pro Respekt nebo revue Labyrint. Spolupracuje také na organizaci festivalu Be2Can nebo Stimul. S Českým rozhlasem dříve spolupracoval ještě na pořadu Factory, nyní působí jako jeho externí pracovník.

Jeho kolega Vít Schmarc³⁵ je taktéž absolventem FF UK, kde vystudoval českou literaturu. Během své kariéry publikoval v časopisech Ikarie, Divadelní revue, Tvar, čtrnáctideníku A2 nebo deníku E15. V rámci internetové filmové databáze CSFD.cz je známý jako uživatel marigold a patří mezi jedny s nejlepším hodnocením. Třetí z aktérů Čelistí Daniel Řehák³⁶ stejně jako Stuchlý i Schmarc působil v A2, dále pak přispíval třeba do Metra, Reportu nebo Deníku. Profesionálně se zabývá grafickým designem, scenáristikou a animací.

Specifika

Čelisti si za krátkou dobu svého působení stihly v rámci vysílání Radia Wave vytvořit silnou pozici a především definovat své posluchačstvo, které se nijak neliší od cílové skupiny celé stanice – alternativního mladého člověka s touhou po kvalitním obsahu. Magazín těží především ze znalostí, zkušeností a pohotovosti všech tří představitelů. Až by se dalo říct, že pořad je poslouchán snad více kvůli Schmarcovi, Řehákovi a Stuchlému než kvůli zálibě posluchače ve filmu.

V rámci zkoumaných magazínů ale platí, že Čelisti poskytují recipientovi ten nejobornější materiál, který je sice podáván v poněkud netradičním hávu, na hodnotě

33 Filmově-kritický magazín Čelisti. *Facebook* [online]. Facebook, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/Filmov%C4%9B-kritick%C3%BD-magaz%C3%ADn-%C4%8Celisti-197157076964602/?fref=ts>

34 Aleš Stuchlý. *Radio Wave* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/lide/radiowave/_zprava/ales-stuchly--509934

35 Vít Smarc. *Radio Wave* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/lide/radiowave/_zprava/vit-schmarc--791274

36 Daniel Řehák. *Radio Wave* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/lide/radiowave/_osoba/2761

mu to ale neubírá. Jeho aktéři totiž umí dané skutečnosti spojit do souvislostí, které mohou napadnout pouze člověka, který ve filmové branži pracuje a zároveň i filmovou teorii vystudoval.

Rozhodně je ale vhodné na závěr říct, že to není rozhlasový magazín, který by urputně následoval jeho náležitosti. Akusticko-auditivní princip ani další pravidla, kterými by se měl rozhlasový moderátor řídit při předávání obsahu, aktérům Čelistí nejsou blízka. Ať už jde o výslovnost, rychlost řeči nebo opakování informací.

3.3 Film 2012-2015

Filmový magazín Film, jehož název se mění s číslovkou danou aktuálním rokem, je jediným magazínem, který se v rámci vysílání České televize soustavně zabývá filmem. Pořad s moderátorkou Jolkou Krásnou funguje od roku 2006. Premiéru měl 7. ledna 2006 na kanálu ČT24, na kterém zůstal ještě dlouhá léta poté. Ve zkoumaných letech 2012 až 2015 bylo celkem odvysíláno 176 dílů s množstvím repríz. V roce 2012 to bylo 43 dílů, v roce 2013 46 dílů, v roce 2014 44 dílů a v roce 2015 43 dílů. S výjimkou srpnové letní přestávky, kdy se pořad nevysílá ani netočí, je do vysílání zařazován týdně.

Cílem magazínu je informovat diváka či filmového fanouška o nejnovějších zprávách ze světa českého i zahraničního filmu, premiérách daného týdne, konání různých filmových festivalů či přehlídek a často i o technických nebo finančních záležitostech z oboru kinematografie. V případě Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech je taktéž zařazována jedna nebo dvě speciální epizody věnované právě této události. Také kvůli tomu, že moderátorka Jolka Krásná Karlovy Vary navštěvuje taktéž jako redaktorka zpravodajství ČT24. Ve Filmu 2012-2015 nedochází k recenzování filmů. Magazín má zpravodajskou a publicistickou funkci, čímž plní náležitosti veřejnoprávního vysílání, jak České televizi ukládá zákon.

Struktura

Film 2012-2015 zpravidla trvá 25 minut a to už od svého začátku v roce 2006. Ve zkoumaném roce 2012 byl vysílán na ČT24 a to premiérově v dopoledních sobotních hodinách – přesně v 11:05. Natáčení probíhalo ve studiu typickém pro zpravodajské vysílání, ve kterém vznikaly další pořady ČT24 jako třeba Interview. V roce 2013 Film 2013 přechází na ČT2, kde je vysílán každý pátek v 16:30 hodin.

V druhé polovině roku 2013 ale Česká televize rozšiřuje portfolio svých kanálů a k 31. srpnu 2013 vzniká ČT art. Tedy televizní kanál, který se plně věnuje umění. Od té chvíle filmový magazín s Jolkou Krásnou přechází na ČT art, kde je pravidelně umístěován do vysílání několik minut po 21:00 v pátek. Zároveň je mu vytvořeno nové virtuální studio. Ve stejném vysílacím čase pak zůstává i v roce 2014 a v poslední zkoumaném roce 2015 se pořad přemísťuje na sobotu, kdy je vysílán vždy před 22:00. Pravidelně také dochází k reprízování pořadu a to na kanále ČT24.

Řazení jednotlivých témat ve Filmu 2012-2015 není žádným způsobem specifické ani dopředu dané. V podstatě jediná část, která zůstává na svém místě je znělka. Pravidelně se poté začíná krátkým přehledem toho, co pořad nabídne. Často dochází na přehled nejzajímavějších filmových zpráv, premiéry bývají řazeny nakonec. Stejně jako rozhovory s tvůrci nebo organizátory festivalů, které se odehrávají ve virtuálním studiu a většinou odkazují na premiérováný, natáčející se film nebo filmovou přehlídku. Nic ale není dáno pravidelně a struktura pořadu se podřizuje daným událostem ve světě kinematografie.

Sociální sítě

Film 2012-2015 není určen k filmové kritice, spíše slouží oboru samotnému v rámci uvádění novinek, naplňování funkce filmového zpravodajství a rozhovorů s tvůrci. Právě nepřítomnost jakéhokoliv hodnocení, tedy čistě subjektivního pohledu na věc, může být důvodem, proč pořad na internetu nevyvolává větší diskuze. Film 2012-2015 nemá svůj profil ani kanál na sociálních sítích – Facebooku nebo Twitteru. Nebývá ani sdílen na facebookové stránce České televize. Jediné místo na internetu, kde dochází k pozitivní i negativní kritice pořadu, je diskuze umístěna přímo na stránkách České televize, která je určena polemizujícím divákům.

Představitelé

Jolka Krásná je novinářka, redaktorka a kromě Filmu 2012-2015 moderátorka ranního pořadu ČT24 Studio 6. Věnovala se také práci pro další veřejnoprávní instituci – Český rozhlas, ve kterém připravovala pořad Filmžurnál.

V internetových diskuzích je anonymními uživateli moderátorce vyčítán nepříjemný hlas. Z pravidelného sledování pořadu však jasně vyplývá, že jejím hlavním cílem je právě to, aby pořad působil pro diváka i jeho návštěvníka co nejpříjemněji. Jolka Krásná je velmi zkušená na poli rozhovoru především díky zmiňované účasti v ranním zpravodajském pořadu ČT24 Studio 6. Její reakce jsou pohotové a uvolněné,

nedochází k žádným nečekaným nebo nepříjemným situacím. Díky osobní zálibě v kinematografii se s mnohými tvůrci zná, před kamerou tak dochází k otevřeným a pohodovým setkáním.

Specifika

V rámci všech zkoumaných magazínů Film 2012-2015 vyčnívá tím, že jsou na něj jasně kladeny nároky jako na pořad vysílaný veřejnoprávním médiem. Ačkoliv jsou podobné nároky kladeny i na magazín Čelisti, zrovna v jeho případě nemusí být až tak zjevně naplňovány, protože jej vysílá alternativní Radio Wave.

Přesněji těmito nároky myslím široký rozsah témat, kterým se magazín musí věnovat. Tedy důležitým a nepřehlédnutelným filmovým událostem určeným pro masového diváka až po informace, které zajímá spíše menšinové publikum.

Film 2012-2015 také divákovi často nabízí rozhovor s filmovým tvůrcem, který přijde do studia, což se v rámci dalších zkoumaných magazínů, neděje. V minulosti byly v magazínu odvysílány rozhovory s Kim Novak, Alanem Rickmanem nebo Davidem Bordwellem. Má tak jedinečnou příležitost se o filmu dozvědět nejen zprostředkovaně od moderátorky nebo z reportáže, ale přímo od tvůrce.

Magazín tedy ocení diváci, kteří hledají spíše servisní obsah i ti, kteří se chtějí dozvědět něco více o světě filmu.

3.4 Do kina

Do kina je krátký filmový magazín Mirky Spáčilové, který pravidelně každý čtvrtek vydává v rubrice Kultura internetový zpravodajský server iDNES.cz. Jeho první díl byl zveřejněn ve čtvrtek 24. května 2012, kdy měly premiéru filmy Angele a Tony, Moje letní prázdniny a Útěk z MS-1. Po této epizodě se magazín začal pravidelně publikovat každý týden s menšími odchylkami. Jeho hlavní tváří byl v začátcích filmový recenzent Petr Kořínek, který začal pro iDNES.cz pracovat v roce 2012. Jeho pozici později převzala Mirka Spáčilová.

Ve sledovaném období od roku 2012 do roku 2015 bylo celkem vydáno 189 částí filmového magazínu Do kina. Z toho v roce 2012 32 epizod, v roce 2013 52 epizod, v roce 2014 taktéž 52 epizod a v roce 2015 přesně 53. Petr Kořínek stihl na serveru iDNES.cz vydat celkem 23 dílů do svého odchodu v říjnu 2012. Mirka Spáčilová do konce roku 2015 vydala celkem 166 magazínů Do kina. Přesně začala dílem „DO KINA: Dva slibné thrillery, slabší sebevraždy a zbytečný Občan K.“. Po

jejím příchod k magazínu se jeho vydávání pravidelně ustálilo na čtvrtčním premiérovém datu. Za Kořínka byl čas vydání poněkud zmatený a nejčastěji kolísal mezi čtvrtkem a pondělím.

Internetový zpravodajský portál iDNES.cz, který je magazínu Do kina domovem, začal fungovat 12. ledna 1998. „Vlajkovou lodí iDNES.cz je zpravodajství. Zprávy z domova, ze světa, sportu, kultury, ekonomiky a financí, které pro čtenáře připravuje redakční tým iDNES.cz 24 hodin denně, získaly již osmkrát ocenění Křišťálová lupa,³⁷ stojí v popisu zpravodajského serveru.

Měsíčně jej navštíví asi čtyři miliony unikátních čtenářů. Rubrika video čtenářům a divákům dodává původní audiovizuální obsah jako právě např. filmový magazín Do kina nebo materiál převzatý z jiných zdrojů. Tvoří ji tým redaktorů, editorů, kameramanů a střihačů, který čítá asi 20 zaměstnanců. V rámci fungování serveru iDNES.cz se tak jedná o jednu z několika spoluprací mezi jednotlivými rubrikami. V tomto případě kulturní sekce a videa, přičemž kulturní sekce je zastoupena redaktorkou Mirkou Spáčilovou, která dodává pořadu obsah, po technické stránce se pak o něj stará právě sekce video, do které spadá i hlasatelka Romana Navarová, jejíž hlas je možné v Do kina slyšet. Opomenout nelze ani editory a videoeditory, kteří mají při vydávání videa i jeho doprovodného článku poslední slovo. Za jednou epizodou Do kina tedy stojí asi čtyři lidé – editor, kritička a redaktorka, hlasatelka a střihač.

Způsob hodnocení

Zatímco Petr Kořínek magazín vedl především zpravodajsky, i přestože je filmovým recenzentem, Mirka Spáčilová do magazínu přinesla humor sobě vlastní i styl kritiky, který neztrácí kouzlo ani v mluveném slově. V mnohých divácích sice vzbuzuje rozporuplné až negativní reakce, to je ale v případě Mirky Spáčilové poněkud běžné. Její recenze jsou už dlouhá léta terčem kritiky a důvodem k diskuzím na sociálních sítích i pod články.

Ve filmovém magazínu Do kina nejsou jednotlivé snímky hodnoceny procenty, hvězdičkami nebo jiným způsobem. Hodnocení recenzentky tak může divák vyčíst především z krátké glosy.

37 Zpravodajský portál iDNES.cz. Mediální skupina MAFRA [online]. Praha: MAFRA a.s., 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: http://www.mafra.cz/cs/default.asp?y=mafra_all/cs_produkty-a-sluzby_idnes-cz.htm

Struktura

Magazín během několika minut uvedených krátkou znělkou z pravidla vždy shrne všechny premiéry daného týdne. Málokdy překročí čtyřminutovou hranici stopáže. Samozřejmě ale záleží na počtu filmů, které jdou daný týden do kina a na rozhodnutí tvůrců magazínů, jak dopodrobna jej uvedou a budou hodnotit. Prostor je ale jednotlivým filmům rozdělován stejnou měrou.

Pravidelně dochází na krátké představení synopsis filmu, kterou přečte hlasatelka Romana Navarová. Mirka Spáčilová poté dodá svou krátkou glosu, jak je zmíněno výše, která má vystihnout, zdali film stojí nebo nestojí za zhlédnutí. Celý magazín po obrazové stránce stojí především na záběrech z premiérováných filmů a jejich trailerech. Navarová ani Spáčilová na obrazovce fyzicky přítomné nejsou. Slyšet je pouze jejich hlas.

Na stránkách iDNES.cz se Do kina pravidelně objevuje ve čtvrtek ráno či nejpozději dopoledne, aby byli diváci včas informováni o premiérách daného týdne. Kromě audiovizuální formy se k formátu Do kina vždy pojí i krátký článek, ve kterém je v několika větách přehledně uvedeno, které snímky mají daný týden premiéru.

Sociální sítě a sledovanost

Oddělený kanál na sociálních sítích filmový magazín Do kina nemá a ani jeho zřízení není v budoucnosti plánováno. Pravidelně je ale odkaz s pořadem sdílen na facebookové stránce celého zpravodajského serveru iDNES.cz.

Nejrekordnějším dílem magazínu Do kina je ten z 8. ledna 2015, na který si kliklo 319 915 uživatelů serveru iDNES.cz. V titulku této epizody bylo: „Upírka a čarodějka se postaví komikům Murraymu a Rodenovi“, což samo o sobě nepůsobí jako titulek, který by měl vynést magazínu větší sledovanost. Pravděpodobně se ale jednalo o shodu náhod, kdy právě čtenáři měli chuť zajímat se o film a na sociálních sítích se objevilo zajímavé promo. Běžně se ale sledovanost videa pohybuje do deseti tisíc. Pokud ovšem není v titulku uveden výraz, který nutí čtenáře, aby si na video klikl. To znamená nejčastěji témata týkající se sexu, nahoty nebo erotiky.

Představitelé

Mirka Spáčilová³⁸, která je hlavní tvář filmového magazínu Do kina, je přední českou filmovou kritičkou. Žurnalistice se věnuje od studií na tehdejší Fakultě žurnalistiky Univerzity Karlovy, dnešní Fakultě sociálních věd UK. Původně psala

38 Mirka Spáčilová. *IDNES.cz* [online]. Praha: MAFRA a.s., 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://vice.idnes.cz/novinari.aspx?idnov=889>

příspěvky do deníku Svobodné slovo, kde po ukončení studií nastoupila do kulturní rubriky. Sledovala především filmovou, televizní a divadelní tvorbu. Později přešla do Lidových novin, ze kterých se dostala do deníku MF DNES a následně i na internetový zpravodajský server iDNES.cz. V současné chvíli vykonává post vedoucí kulturní rubriky v obou médiích. Romana Navarová³⁹ je zkušenou hlasatelkou, která pravidelně vysílá na české mutaci rozhlasové stanice BBC a na serveru iDNES.cz pracuje jako editoř produkce v rámci sekce video.

Specifika

Magazín Do kina má čistě servisní charakter. Nahrazuje úlohu článků, které se dříve objevovaly na zpravodajských portálech a uváděly seznam premiér daného týdne s anotacemi. Výhodou magazínu Do kina je, že se o něj stará filmová kritička Mirka Spáčilová a nikoliv řadový redaktor, kterému by byl jinak článek o premiérách svěřen.

Díky tomu magazín, který plní především zpravodajskou funkci a netají se tím, získává jakousi přidanou hodnotu ve formě glosy, kterou je od Spáčilové recipient zvyklý spíše číst než poslouchat.

Výrazně dopomáhají také zařazované trailerové ukázky, které zachycují z filmu to nejdůležitější, divák tak nemusí hledat každý trailer samostatně a ještě jej sledovat celý. Do kina může být taktéž řešením pro čtenáře serveru iDNES.cz, kteří nemají čas nebo chuť přijímat obsah v psané verzi. Dalo by se tedy říct, že je určen především pro uživatele, kteří se potřebují rychle dozvědět základní informace o premiérováných snímcích a nic dalšího. Magazín Do kina, tedy jak už název napovídá, tak poslouží především jako pomocník při návštěvě kina.

3.5 Týden v kině

Týden v kině je krátký filmový magazín, který se objevuje, resp. objevoval na stránkách zpravodajského serveru Aktuálně.cz. Jeho hlavními protagonisty jsou filmoví kritici Kamil Fila a Tomáš Stejskal, kteří dlouhá léta působí nebo působili právě ve vydavatelství Economia. Vůbec první díl Týdnu v kině byl zveřejněn ve středu 10. prosince 2014 a krátce recenzoval filmy Hunger Games: Síla vzdoru, 1. část, Dva dny, jedna noc a Jimmy P. Tedy snímky, které už měly svou premiéru za sebou. Dva dny, jedna noc přesně ve čtvrtek 4. prosince a Hunger Games: Síla vzdoru, 1. část dokonce už 20. listopadu. Další epizoda pak přišla až 6. ledna 2015, kdy znovu recenzovali

39 Romana Navarová. *iDNES.cz* [online]. Praha: MAFRA a.s., 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: [iDNES.cz](http://www.idnes.cz) [online]. Praha: MAFRA a.s., 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://vice.idnes.cz/novinari.aspx?idnov=1320>

snímky, které šly do kin o týden před tím – tedy ve vánočním týdnu. Jde o snímky Paddington a EXODUS: Bohové a králové. Poprvé se také v pořadu objevuje logo časopisu Respekt, pro který pracoval Kamil Fila. Koncept, kdy Stejskal s Filou hodnotí filmy zpětně, dokonce až delší dobu po jejich premiéře se bude i v budoucích epizodách magazínu často opakovat.

Nikdy nedochází na hodnocení všech premiérováných snímků, recenzenti si vždy vybírají, o kterých mají v plánu mluvit. Po čase však upouští i od konceptu recenzí několika mála vybraných snímků a rozhodují se publikovat pouze jednotlivé videorecenze, ve kterých se objevuje buď Stejskal nebo Fila. Přímo pod hlavičkou Týdnu v kině tak vychází jako poslední přehled premiér s titulkem „Filmové premiéry: Dáma ve zlatém, Mimoni, Ostrov lásky“ a to 26. června 2015.

V září roku 2015, přesněji 18. 9. 2015 dochází ke zveřejnění videorecenze pod názvem Za(biják) Kamila Fily s názvem „Recenze: V pornoromanci Love ja každý záběr vymazlený k dokonalosti“. Týden v kině se tak proměňuje v magazín zvaný Za(biják) Kamila Fily. Jeho poslední epizodou v roce 2015 byla bezprostřední reakce po premiéře sedmé epizody Hvězdných válek s názvem Star Wars: Síla se probouzí.

Celkově bylo odvysíláno 76 epizod Týdnu v kině, z toho 22 dílů o filmových premiérách, jednotlivých recenzí pak bylo 48. I během krátkého fungování formátu Týden v kině, stihli recenzenti vydat několik speciálních epizod, které se netýkaly premiérováných snímků. Třeba tři epizody s podtitulem „Na co jít ve Varech“, kde doporučují, jaké filmy z programu 50. ročníku MFF v Karlových Varech zhlédnout. Nevyhnuli se také jednomu komentáři k výsledkům Českých lvů.

Týden v kině byl výsledkem spolupráce kulturní rubriky zpravodajských serverů iHNED.cz a Aktuálně.cz, pro které píše Stejskal a časopisu Respekt, pro který píše Fila za podpory sekce video serveru Aktuálně.cz.

Zpravodajský server Aktuálně.cz, který je domovským portálem pro filmový magazín Týden v kině spadá pod vydavatelství Economia, které vydává iHNED.cz a časopis Respekt. „Tituly mediálního domu Economia se vyznačují vysokou kvalitou žurnalistiky, profesionálním zpracováním, exkluzivními zprávami a fundovanými analýzami. Naši novináři a fotografové patří k těm nejlepším v České republice,⁴⁰ stojí na internetových stránkách vydavatelství.

40 O společnosti. *IHNED.cz* [online]. Praha: Economia, a.s., 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://economia.ihned.cz/>

Struktura a způsob hodnocení

Týden v kině se pravidelně pohyboval v rozmezí šesti minut až sedmi minut, pokud se v daném vydání magazínu hodnotily tři filmy (případ první epizody z 10. prosince 2014). Jelikož se ale v dalších vydáních upouštělo od recenzování více filmů, struktura magazínu byla čistě v rukou Stejskala či Fily. Ti mají ve zvyku na začátek svých hodnocení uvést recenzovaný film, tak aby se diváci bez jakéhokoliv prozrazení děje, mohli přece jen alespoň trochu zorientovat. Poté už přijde na samotnou recenzi, která je ve Filově i Stejskalově případě silně ovlivněna studiem filmové vědy na vysoké škole. Jednotlivé videorecenze se tak většinou pohybují v rozmezí tří až čtyř minut.

Tomáš Stejskal i Kamil Fila jsou po dobu téměř celého magazínu v záběru fyzicky přítomní. Většinou sedí za stolem nebo jsou opřeni o nějakou kulisu. Natáčení vždy probíhalo v kulisách vydavatelství Economia. Jejich záběry jsou pak prostřihávány trailery jednotlivých filmů. V některých momentech se i obrazovka rozděluje na dvě části a souběžně divák sleduje ukázky z filmu a recenzenta.

Sociální sítě a sledovanost

Filmový magazín Týden v kině má svou facebookovou stránku Týden v kině⁴¹, která má 756 následovatelů. Příspěvky jsou přidávány vždy, když vyjde nová epizoda magazínu. Odezva od diváků ale není příliš valná. Většina příspěvků má do maximálně deseti „to se mi líbí“. Důležité je dodat, že Kamil Fila je velmi aktivním uživatelem sociálních sítí. Především Facebooku, kde má 5245 sledovatelů a Twitteru, kde má 1400 odběratelů. Od 10. září ale na Twitteru není téměř vůbec aktivní. Tomáš Stejskal tak populární není, jeho čísla na Facebooku a Twitteru jsou o poznání nižší.

Představitelé

Kamil Fila⁴² vystudoval Teorii a dějiny filmu a audiovizuální kultury na Masarykově univerzitě v Brně. Za pomoci filmových publicistů Františka Fuky, Tomáše Baldýnského a Aleny Prokopové se dostal do povědomí dalších publicistů a v letech 2003 až 2008 byl externistou filmového měsíčníku Cinema. Od roku 2005 do roku 2010 byl redaktorem časopisu Cinepur. Zároveň ale od roku 2008 fungoval v redakci deníku Aktuálně.cz, který ho později přivedl k práci pro týdeník Respekt. Na konci roku 2015 Fila odešel z časopisu Respekt a založil si vlastní internetovou stránku s názvem Ještě větší kritik, než jsme doufali, kde za finanční poplatek poskytuje svým čtenářům

41 Týden v kině. *Facebook* [online]. Facebook, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/tydenvkine/?fref=ts>

42 Osobní profil. *Ještě větší kritik, než jsme doufali* [online]. 2016: JesteVetsiKritik.cz, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.jestevetsikritik.cz/o-projektu/osobni-profil-kf>

publicistický obsah o filmech. Tomáš Stejskal stejně jako Fila působil ve vydavatelství *Economia*, přesněji na zpravodajském serveru *iHNED.cz* od podzimu 2008. Jeho první článek byl zveřejněn 31. října 2008. V pozdějších letech se jeho texty začaly objevovat i na *Aktuálně.cz*.

Specifika

Týden v kině stejně jako magazín *Do kina* splňuje nároky internetu, který žádá aby publikovaný obsah byl v co nejkratším časovém úseku podán srozumitelně, jasně a k tomu ještě atraktivně. Srozumitelnost magazínu dodává Fila i Stejskal, kteří informace před kamerou uvádí ve správném pořadí a nespádají k něčemu, co bylo mohlo působit pouze jako naučené odříkávání psané recenze.

Atraktivní pro diváka je pak magazín hlavně díky osobě Kamila Fily, který je v mnohých kruzích oblíbeným filmovým kritikem. Věrný fanoušek si tak video zajisté najde.

Tím, že mají autoři na hodnocení filmu vyhrazeno několik minut, nikoliv sekund jako v případě magazínu *Do kina*, nezůstávají na povrchu a stihnou krátce obsáhnout téměř všechny aspekty filmu. Znovu jsou vhodné pro uživatele, kteří chtějí vstřebávat obsah v rychlosti. Týden v kině či *(Za)biják* Kamila Fily neposkytují servisní či zpravodajský obsah jako jiné magazíny. Jejich doménou je hlavně filmová recenze.

Současné filmové magazíny spojuje nadšení pro obor. Z vysílání každého z nich číší láska pro film a vše kolem něj. Ačkoliv jsou v této kapitole jednotlivé magazíny odděleny, jejich aktéři jsou přece jen součástí relativně malé novinářské skupiny, tudíž se většina z nich navzájem zná. Někteří z nich jsou zároveň členy Sdružení českých filmových kritiků.

V každém z magazínů ale působí výrazná osobnost české filmové žurnalistiky. Až to skoro působí, že by se bez nich tyto magazíny nemohly obejít. Možná tomu ale tak opravdu bude. Kdo by asi sledoval pořad *Eberta a Siskela* bez *Eberta a Siskela*.

Zajímavým faktem také je, že se daří ve všech magazínech už poměrně dlouhou dobu udržet pohromadě stejnou skupinu lidí, v případě magazínu *(Za)biják* Kamila Fily dokonce i po Filově odchodu z vydavatelství *Economia*.

Na závěr je také nutné zmínit, že ačkoliv by jednotlivé magazíny mohly, nepodrobují se zřetelným způsobem žádným reklamním vlivům. Nekladou důraz na ten

či onen film, což je v dnešní době neustálého využívání product placementu a jinak zaobaleného reklamního obsahu, cennou výjimkou.

4. Komparace

Aby bylo možné porovnat obsah jednotlivých filmových magazínů zkoumaných v této práci je nejdříve nutné pochopit, o co ve skutečnosti jeho moderátoři, redaktoři či tvůrci usilují. „Ten, kdo film analyzuje, mívá při jeho zkoumání obvykle nějaký cíl. Může chtít pochopit jeho matoucí aspekty, odhalit proces, jímž bylo dosaženo určitého potěšení, případně někoho přesvědčit, že tento film stojí za vidění.“⁴³

Pojem analýza či analyzovat sice není zcela na místě a přísluší spíše psané filmové žurnalistice. V případě zkoumaných magazínů ale někdy dochází k náznakům odbornějšího výkladu, např. v internetovém magazínu Týden v kině, jehož protagonisté Kamil Fila a Tomáš Stejskal jsou vystudovanými filmovými teoretiky, tudíž mají k těmto žánrům sklony. „Proč se vlastně zabývat možnostmi systémového rozboru filmového díla?“, ptá se Radomír Kokeš ve své knize Rozbor filmu. „Zatímco uvažovat o filmu jako o umění se zdá být součástí všeobecné kulturní vzdělanosti, slovní spojení rozbor filmu působí coby činnost, která je každodenní divácké zkušenosti vzdálená,“⁴⁴ popisuje dále problematiku. Jenže právě audiovizuální magazíny o filmu jsou to, co divákovi či posluchači film a filmovou recenzi jako takovou přibližuje nejsrozumitelněji. Těží totiž nejen z toho, že posluchač či divák je v přímějším kontaktu s autorem (sluch, zrak), ale také je velkou výhodou, že právě audiovizuální magazíny umožňují pouštět ukázky z filmů, rozhovory s tvůrci, nepodařené záběry a podobně. Obzvlášť to platí v případě televizních formátů

Důležité je také zmínit, že recenzenti či filmoví publicisté se často ocitají pod palbou kritiky kvůli tomu, že jejich práce je vlastně velmi jednoduchá a řemeslu, které hodnotí, nerozumí. Snad nejlépe ale celé rozpětí recenzentovy práce popsal James Monaco v knize Jak číst film. „Recenzentovým úkolem je film popsat a zhodnotit, dva poměrně jednoduché úkoly. Na horním konci je takový druh filmové teorie, která má málo či nic společného se skutečnou praxí filmu: intelektuální činnost, která existuje především kvůli sobě samé a často má výsledky, ale nemá nutně příliš velký vztah ke skutečnému světu. Mezi těmito dvěma extrémy je mnoho prostoru pro užitečnou a zajímavou práci,“⁴⁵ což je přesně to, co dělají tvůrci v této práci zkoumaných filmových magazínů.

43 BORDWELL, David a Thompsonová KRISTIN. *Umění filmu: úvod do studia formy a stylu*. 1. vyd. V Praze: Nakladatelství Akademie múzických umění, 2011, s. 512. ISBN 978-80-7331-217-6.

44 KOKEŠ, Radomír D. *Rozbor filmu*. Vydání první. Brno: Filozofická fakulta Masarykovy univerzity, 2015, s. 9. ISBN 978-80-210-7756-0.

45 MONACO, James. *Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií : umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2004, s. 395. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6.

4.1 Srovnání obsahu

Na základě pravidelného sledování všech zkoumaných magazínů jsem odpozorovala několik vlastností, které jsou pro každý z nich specifické. Aby byla dostatečně doložena jejich pravost, je níže uveden příklad dvou vydání jednotlivých pořadů, které se věnují dvěma zásadním filmovým premiérám z let 2012 a 2015. Jen pro upřesnění během let 2012 až 2015 bylo podle Unie filmových distributorů v České republice do distribuce uvedeno 1048 filmů, v roce 2015 261 filmů, v roce 2014 267 filmů, v roce 2013 287 filmů a v roce 2012 233 filmů.

Zmiňovanými premiérovými filmy jsou Avengers filmového studia Marvel z roku 2012 a sedmé pokračování série Hvězdné války, nazvané Star Wars: Síla se probouzí, který měl premiéru na konci roku 2015. Oba snímky jsem zvolila kvůli tomu, že zaujaly široké divácké spektrum a zároveň se těšily převážně pozitivní kritice. Nikoliv kvůli jejich relativní žánrové příbuznosti. Ta při výběru nebyla nijak rozhodující.

Filmový magazín Odvážné palce je oproti ostatním zkoumaným unikátní tím, že má hned pět protagonistů, tudíž v rámci celého spektra přináší svému posluchači či divákovi nejširší portfolio názorů na dané filmy. Je to ale zároveň i jeho slabinou, jelikož se může posluchač poté v jednotlivých názorech ztratit a celé vysílání může působit poněkud roztržštěně.

Negativem pořadu může být také to, že se příliš nesoustředí na zpravodajské záležitosti a některé recenze poskytované jednotlivými recenzenty mohou působit až moc subjektivně. To ale pořadu na druhou stranu dodává na uvolněnosti, kterou v současnosti média často postrádají. Velkou výhodou Odvážných palců je také fakt, že jsou poskytovány jak v čistě rozhlasové tak i v obrazové formě na internetu. Na své si tedy přijde uživatel, který má oblibu v mluveném slově nebo naopak obraze.

Co se týče výše zmiňované uvolněnosti, tak ale Odvážné palce zdaleka nedosahují kvalit Čelistí, pro které je humor a příjemná atmosféra jednou z hlavních strategií úspěchu. Ovládá totiž pořad od začátku do konce. Oba zmiňované magazíny mají společnou jednu, pro tvůrce pořadu velmi zásadní věc, a to, že nemusí dostávat žádným přísným nárokům na formu obsahu a hlavně podobu pořadu, jak je tomu u jiných médií.

V případě magazínu Čelisti, který vysílá Český rozhlas se takové tvrzení může zdát poněkud nelogické, je ale nutné brát v potaz, že Radio Wave je na rozdíl od dalších

stanic Českého rozhlasu více alternativní, stejně jako jeho posluchač, a může si dovolit vysílat program odlišný od ostatních kanálů a vlastně je to pro uchování jeho stylu a image velmi důležité. „Programový pracovník (rádia) chce, aby se pořad hodil do 'stylu' a 'vzhledu' stanice, který se pokouší vytvořit. Nedíváme se tak často na 'pořad', ale prostě na televizní stanici.“⁴⁶

Podobné nároky jsou ale nakonec zmiňovány i v Kodexu Českého rozhlasu, který udává, že by jeho vysílání mělo podporovat soudržnost společnosti a integraci všech jednotlivců, skupin a společenství a zvláště se vyvaruje kulturní, sexuální, náboženské, rasové či politické diskriminace a společenské segregace. Představovat má také fórum pro veřejnou diskusi, v níž je možno vyjadřovat široké spektrum názorů a hledisek. Vytvářet má pluralitní, nápaditou a rozmanitou programovou nabídku, která splňuje vysoká etická a kvalitativní měřítká, a nepodřizuje snahu o kvalitní výstup tlakům trhu. Což jsou všechno nároky na Český rozhlas, které Radio Wave ve svém vysílání splňuje.

Podobně je na tom i Česká televize, která vysílá Film 2012-2015. „Televizní pořady zařazené do programu zpravidla doprovází rozšiřující nabídka informací, díky níž se divákům dostává možnosti získat další poznatky či jinak prohloubit zážitek ze sledování televizního pořadu,⁴⁷ je uvedeno v Kodexu České televize a taktéž vysvětluje širokou škálu informací, kterou Film 2012-2015 nabízí a čím se liší od všech ostatních zkoumaných magazínů, které se naopak věnují spíše hodnocení snímků. Zároveň ale manipuluje jako jediný s velkým množstvím obrazového materiálu, který bývá původní či exkluzivní a hlavně disponuje kvalitním zázemím, které veřejnoprávní televize skýtá.

Velmi specifické oproti ostatním jsou magazíny Do kina a Týden v kině a to především svou délkou. Do srovnání je uvádím, protože se oba vyskytují na internetu. Jsou velmi krátké, čímž splňují jeden z nejčastějších nároků na dnešní internetovou žurnalistiku – rychlost, stručnost a krátkost. Odlišuje je ale jejich charakter, protože Do kina je z většiny zaměřeno hlavně na servisní funkci magazínu, kdežto Týden v kině je spíše výpovědí recenzenta. Týden v kině se poté výrazně liší také svou odborností, kde lze jasně určit, že jeho hlavní tváře Kamil Fila i Tomáš Stejskal, jak už zmiňuji výše, jsou vystudovanými filmovými teoretiky. Což jsou třeba i Aleš Stuchlý, Vít Schmarc a

46 MONACO, James. *Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií : umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2004, s. 475. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6.

47 Kodex České televize: zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání [online]. Praha: Česká televize, 2003, s. 46 [cit. 2016-04-24]. ISBN 80-85005-46-8. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/kodex-ct/pdf/kodex-ct.pdf>

Daniel Řehák z magazínu Čelisti, díky jejich uvolněnosti a humoru, to ale není až tak patrné.

Společným atributem pro všechny zkoumané pořady je praktická vlastnost, kdy jsou všechny velmi pohodlně dostupné uživatelům i mimo oficiální čas vysílání. To znamená (s výjimkou těch, které jsou ihned publikovány na internetu), že jsou pravidelně a včas umístěovány na internet ke stažení či ke zhlédnutí.

4.1.1 Srovnání obsahu filmových magazínů na základě reflexe filmu Avengers

Srovnání obsahu filmových magazínů na základě reflexe filmu Avengers. Ten měl v českých kinech premiéru 3. května 2012 a distribuovala jej společnost Falcon. Celkem jej u nás vidělo 254 814 diváků a stal se tak devátým nejúspěšnějším snímkem roku 2012 s tržbou 32 332 443 Kč. Na Česko-Slovenské filmové databázi má hodnocení 83 %. Režíroval jej režisér Joss Whedon, hráli v něm Scarlett Johanssonová, Robert Downey Jr., Chris Evans, Chris Hemsworth nebo Jeremy Renner.

Filmový magazín Odvážné palce se premiéře Avengers věnoval v den jeho české premiéry tedy 3. května 2012. Z celkem 33minutové stopáže mu věnoval téměř polovinu a ve studiu byli přítomní recenzenti František Fuka a Iva Přivřelová, moderoval Saša Michailidis. Ten film uvedl slovy o kulminaci celého marketingového procesu, které studio Marvel zdařile buduje už dlouhé roky.

Slova se poté, stejně jako ve většině případů, ujme František Fuka, jehož uvedení a následné hodnocení filmu zabere nejdéle z celého bloku o Avengers. Iva Přivřelová mu do řeči několikrát vstoupí a snaží se poskytnout poněkud odlišný pohled na věc, František Fuka jakožto znalec komiksu, ale v tématu potvrzuje širší znalosti. Pokud je jeho řeč přerušována, jedná se především o poznámky nebo otázky Saši Michailidise. Díl je tak skvělým důkazem toho, že pořad i přes velké množství protagonistů, stojí na jednom či dvou aktérech, kteří jej vedou. Stejně jako v mnoha dalších dílech nechybí Fukova speciální čeština, kdy používá slovní spojení typu „technokosmičtí skřetové“ nebo „kosmovelryba“.

Velmi podobně k premiéře Avengers přistupuje i filmový magazín Čelisti, který taktéž vysílal 3. května 2012. Stejně jako Odvážné palce si téma nechává až na druhou polovinu pořadu, kdy mu věnuje asi čtvrt hodiny. Způsob, jakým v Čelistech podávají Vít Schmarc, Aleš Stuchlý a Dan Řehák jeho děj, je stejný jako u Odvážných palců. Všichni recenzenti mluví o předchozích snímcích a v podstatě jej představují pomocí

starších filmů studia Marvel, ve kterých se hlavní hrdinové filmu Avengers objevili. Jak už ale zmiňuji výše, Radio Wave je velmi specifické pro své posluchačstvo, proto je posluchač už v úvodu Čelistí uvítán humornými slovy: „Vítá vás trojice Iron Manů filmové publicistiky.“ Humornější styl hodnocení, který mu ale nikterak neubírá na odbornosti, se objevuje také ve chvíli, kdy pánové popisují přístup režiséra Josse Whedona: „Režisér zvolil přístup, že žádný přístup nezvolil,“ nebo když snímek přirovnávají k létající hokejové all-star game

Oproti tomu Film 2012 České televize se věnuje především zpravodajské stránce věci, kdy sice do tradiční rubriky Filmové premiéry je zařazena speciální část, kterou uvede moderátorka Jolka Krásná, jedná se ale pouze o dvouminutovou reportáž. Ta pojednává o evropské premiéře Avengers, která se konala v Londýně. Obsahuje také krátký rozhovor s hercem Robertem Downeym Jr., během reportáže redaktorka stihne taktéž nastínit děj filmu, k hodnocení však, jak už je v této práci zmíněno, nedochází. Magazíny Do kina a Týden v kině v době premiéry Avengers ještě neexistovaly.

4.1.2 Srovnání obsahu filmových magazínů na základě reflexe filmu Star Wars: Síla se probouzí

Film Star Wars: Síla se probouzí měl v českých kinech premiéru 17. prosince 2015 a byl jednou z nejočekávanějších filmových událostí roku. Za necelých 14 dní film v kinech zhlédlo 478 261 diváků a snímek tak vydělal 75 471 857 Kč. Částka samozřejmě není konečná, protože film byl promítán i na začátku roku 2016. Režisérem Star Wars: Síla se probouzí je J. J. Abrams a zahrál si v něm Harrison Ford, Mark Hamill, Carrie Fisher nebo Oscar Isaac.

Odvážné palce se Star Wars: Síla se probouzí věnují v den jeho premiéry, tedy 17. prosince 2015 a ve studiu jsou přítomni recenzenti František Fuka, Jan Škoda a Iva Přivřelová. Moderuje Saša Michailidis. Stejně jako v případě Avengers, i zde je Hvězdným válkám ponechána až druhá, znovu asi 15minutová část pořadu, kde je slovo prvně předáno Janu Škodovi, poté Ivě Přivřelové a až jako poslednímu Františku Fukovi, který je znám jako velký fanoušek série režiséra George Lucase Hvězdné války. Právě film Star Wars: Síla se probouzí, zde uvádím, abych demonstrovala výše zmíněnou domněnku, že počet protagonistů Odvážných palců může být i výhodou. A to proto, že v tomto případě opravdu všichni tři recenzenti nabízí odlišné a obsahově zajímavé pohledy na věc, které mohou diváka obohatit. Zatímco Přivřelová nabízí pohled na celou sérii ženskýma očima, František Fuka jakožto nadšenec posluchači či

divákovi nabízí detailnější informace a srovnání, zatímco Jan Škoda film zase hodnotí jakožto divák, který nebyl sérií zasažen od útlého dětství.

I v tomto díle je atmosféra velmi uvolněná, stejně jako ve všech dalších. Je jasně zřejmé, že nemusí být naplňovány nějaké zpravodajské kvóty. U toho tématu lze navíc speciálně rozeznat, že se jedná o film, respektive sérii, ke které všichni chovají velký obdiv a respekt, což jen potvrzuje jejich nadšení pro kinematografii.

Čelisti si pro *Star Wars: Síla se probouzí*, taktéž 17. prosince 2015, nechávají druhou polovinu vysílání a upouští od svých klasických vtípků, které vyčerpají v první polovině pořadu a o recenzovanému filmu mluví velmi střízlivě a podávají posluchači plejádu zajímavých informací, které se v jiným médiích neobjevily – třeba, že režisér filmu Abrams v mládí pro George Lucase pracoval. Dochází také na lehké nastínění děje, ale nejde o nic podrobného, co by nebylo patrné už z trailerů k filmu. Protagonisté čelisti tak potvrzují teorii Davida Bordwella a Kristin Thompsonové: „Analýza filmu je tak trochu jako zkoumání budovy: když ji procházíme, všimneme si jejich různých rysů – tvaru dveří či náhle se objevujícího obrovského atria.“⁴⁸

Co se týče prozrazování děje – velmi originálním způsobem své hodnocení filmu vyřešila Mirka Spáčilová v magazínu *Do kina* ze 17. prosince 2015, kdy místo klasické glosy, kterou v rámci hodnocení filmu podává, řekla jen, že distributoři prosí novináře, aby mlčeli, tak bude o filmu mlčet. Divákovi se tak naskytne pohled hlavně na sestříhané záběry z trailerů, které byly k filmu dostupné.

(Za)biják Kamila Fily, součást *Týdnu v kině* ze 17. prosince 2015 na rozdíl od *Do kina* z děje prozradí o něco víc. Je ale patrné, že Kamil Fila v něm poněkud opouští svou roli kritického recenzenta a jelikož film zhlédl pouhou hodinu před natáčením magazínu, je jakožto fanoušek *Hvězdných válek* nadšený a v podstatě filmu nic nevytkne, což se příliš často u jeho psaných ani obrazových recenzí nestává. Velmi jasně tak spadá do teorie o fanoušcích fenoménů typu *Hvězdných válek*, *Marilyn Monroe* nebo *Jamese Deana*, jak je popsala Kristin Thompsonová a David Bordwell v knize *Dějiny filmu*. „Od prvního desetiletí 20. století získávaly filmy – obzvláště americké snímky – mezinárodní fanoušky. Po celém světě uspokojují časopisy a noviny posedlost filmových fanoušků po hvězdách a v poslední době i po slavných režisérech.“⁴⁹

48 BORDWELL, David a THOMPSONOVÁ, Kristin. *Umění filmu: úvod do studia formy a stylu*. 1. vyd. V Praze: Nakladatelství Akademie múzických umění, 2011, s. 573. ISBN 978-80-7331-217-6.

49 BORDWELL, David a Kristin THOMPSONOVÁ. *Dějiny filmu: přehled světové kinematografie*. 1. vyd. Praha: AMU, 2007. ISBN 978-80-7331-091-2.

Film 2015 se Star Wars: Síla se probouzí na rozdíl od všech ostatních filmových magazínů věnuje už 12. prosince a to hned na začátku pořadu, kdy uvádí čtyřminutovou reportáž z evropské premiéry filmu v Londýně prostříženou rozhovorem s Františkem Fukou. Právě tady také dochází na jev, který se čas od času ve zkoumaných magazínech objeví a to, že se některý z kritiků participuje ve Filmu 2015, aby podal svůj názor na určitý film nebo odbornější vhled do problematiky daného snímku. Moderátorce Jolce Krásné nebo dalším redaktorům totiž taková úloha nepřísluší.

Z vysílání věnovaných výše zmíněným filmům lze jasně vidět kontrast mezi filmovými magazíny, které se skládají z nadšenců či filmových teoretiků a těch, které musí čistě plnit zpravodajskou úlohu. Jak Čelisti tak Odvážné palce si totiž mohou bez problému dovolit dvacet minut, tedy polovinu svého pořadu věnovat větší filmové události. Magazín Film 2012-2015 to ale udělat nemůže, mohl by být totiž napaden, že filmu straní a to by vedlo k problémům. Prostor musí zůstat také pro jiné filmy. To samé platí pro Do kina, které by sice nemuselo být z žádné strany napadáno z podjatosti, musí ale do krátké stopáže vměstnat všechny premiéry daného týdne, nemůže tak všechen čas věnovat právě Avengers nebo Star Wars. Týden do kina je v rámci tohoto závěru osvobozen – disponuje totiž dostatkem času pro obsáhnutí celého tématu a jelikož se už v době premiéry Star Wars věnuje pouze jednotlivé videorecenzi, není co mu vytýkat.

4.2 Nové trendy nastolené audiovizuálními magazíny o filmu a jejich vzájemný vliv

V případě zkoumaných magazínů nelze jednoduše vysledovat, že by na sebe výraznějším způsobem reagovaly nebo případně přebíraly formát či obsah. Stanoveno je to také tím, že jejich agenda je dopředu celkem jasně určena danými filmovými událostmi a premiérovými filmy daného týdne či období, tudíž se v mnoha ohledech podobá pouze každý z pořadů k tématu přistupuje jinak.

Jsou ale určité trendy, na první pohled ne až tak zřejmé, které je možné v rámci filmových magazínů vyzorovat. Většinou vychází z konkurenčního vztahu, které mezi sebou mají. Jedním z nich jsou třeba čistě internetové filmové magazíny Do kina a Týden v kině. Přičemž je třeba brát v potaz především prvotní podobu Týdnu v kině, kdy měl stejný charakter jako Do kina. Týden v kině sice podle slov jeho protagonisty Kamila Fily vznikl díky rozkvetu sekce video v rámci serveru Aktuálně.cz. Právě vznik této sekce je ale možné vnímat jako reakci na vznik video rubrik na konkurenčních

zpravodajských portálech včetně iDNES.cz. Dá se tedy rozhodně říct, že v tomto směru magazín do kina ustanovil jakýsi trend.

Naopak primárně rozhlasové filmové magazíny, tedy Čelisti a Odvážné palce, zase po dlouhých letech neustálého posouvání se v čtvrtčním čase mezi 17:00 až 19:00, se díky tomu, že jsou si konkurencí, nakonec ustálily na 18:00. Fanoušek obou magazínů, který je chce poslouchat živě, tak jednoduše musí dát jednomu z nich přednost. To ale v dnešní době, kdy si je možné magazíny poslechnout téměř ihned po jejich vysílání, není tak zásadní problém. Čas 18:00 ve čtvrtek se tedy dá vyhodnotit jako trend, který byl právě těmito filmovými magazíny ustanoven.

Dalším trendem, který nastolil filmově-kritický magazín Čelisti je ještě úzká komunikace s posluchačem. Nikoliv ale v rámci vysílání, ale hlavně na sociální síti Facebook. I mimo rámeček vysílání totiž se svými fanoušky sdílí informace ze světa filmu, které se odehrají v průběhu týdne a nemohou počkat až do vysílání – např. smrt významného filmového tvůrce. Podobným způsobem poté začal fungovat i magazín Odvážné palce. Ten ale sociální síť využívá především ke sdílení svého původního obsahu – tedy sdílení odkazů na poslední epizody. I tak se čas od času objeví pod příspěvkem nepříjemný komentář nespokojeného diváka či posluchače.

Třeba 17. února 2013 si Jan Zámečník stěžoval na hudbu, která v pořadu hraje. „Ač pravidelný posluchač (vlastně divák) – tohle budou asi první palce, které nedokoukám kvůli hudebnímu podkresu. Jsem někde na 10 minutách a už tu jednu klavírní smyčku, co jede pořád dokola a ruší mě od výkladu asi nedám – sorry Franto, sorry Radio 1, ale vypínám,“ napsal. Naopak diváka Romana Konvičku 18. prosince 2015 pobouřil dle jeho soudu neodborné hodnocení, když napsal: "Jak někdo může hodnotit thajský film, když nic neví o jejich mentalitě, neskutečné kecy."

I přes občasnou kritiku obsahu internetových filmových magazínů se ale nedá říct, že by trpěl tzv. logorrheou, velkým problémem internetu, který popsal James Monaco. „Velkou kletbou internetu je logorrhoea (překotně se valící proud nesrozumitelné řeči). Musíme nalézt nový způsob, jak oddělit zrno od plev. Zatímco publikování bude stále méně významné, role třídění, redigování poroste.”⁵⁰ Pokud by tedy autor při psaní nové verze své knihy *Jak číst film*, chtěl takový internetový obsah najít, zajisté by mohl upřít zrak právě směrem k českým internetovým filmovým magazínům.

50 MONACO, James. *Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií : umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2004, s. 547. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6.

Filmovým magazínem, který zůstává ve stínu veškerých trendů a drží se své programové linie je Film 2012-2015. Jeho účel je tak jasně dán médii, které ho vysílá, že nemůže příliš podléhat větším trendům.

Z těchto úvah tak jasně vychází, že největší vliv na sebe mají především magazíny, které jsou si buď formou, obsahem nebo publikem blízké. To znamená, že se vzájemně ovlivňují Odvážné palce a Čelisti a Týden v kině a Do kina, ačkoliv Týden v kině později přešel pro odlišení k méně servisnímu formátu videorecenze. Přičemž Film 2012-2015 České televize zůstává stát stranou.

Stále je ale nutné myslet na to, že se v principu jedná o pořady, které fungují na podobných audiovizuálních základech a ačkoliv se tak nemusí zdát, právě tyto dvě média z části jsou spojenými nádobami. „Televize má s rozhlasem více společného než rozdílného. Stejně jako u rozhlasu je nanejvýš důležitý koncept toku: produkt obou médií je spojitý a nekončící tok, jak v rámci jednotlivého pořadu, tak v rámci většího celku.“⁵¹

51 MONACO, James. Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií : umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie. 1. vyd. Praha: Albatros, 2004, s. 472. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6.

Závěr

Současné audiovizuální magazíny o filmu jsou v tuto chvíli už nenahraditelnou součástí filmové žurnalistiky. Kromě kvalitního obsahu si své místo vydobily možná také kvůli své audiovizualitě, která je pro běžného recipienta nejpřirozenější. Za značným úspěchem stojí také v případě magazínů *Odvážné palce*, *Čelisti* nebo *Týden v kině* osobnost známého kritika, která se v něm objevuje. Podoba zkoumaných magazínů se v průběhu let příliš neměnila s výjimkou *Týdnu v kině*, který se přiklonil k žánru videorecenze. Míru příbuznosti si mezi sebou drží magazíny, které jsou vysílány nebo publikovány ve stejných médiích. V rámci internetu jsou tudíž magazíny o filmu většinou velmi krátké a drží se čistě zpravodajského nebo publicistického charakteru. V rozhlasu mají naopak více prostoru (několik desítek minut), tudíž kromě informativní funkce plní i tu zábavní. Čistě televizní magazín se drží funkce zpravodajské, může ale obsáhnout více témat, protože má oproti internetu delší stopáž.

Právě jakási forma uvolněnosti a upřímnosti, se kterou protagonisté těchto magazínů pracují, je snad největším trendem, který jejich rozvoj přinesl. Velmi efektivně totiž pracují se svými znalostmi. Divákovi je pouze nepředhazují jako nějakou chloubu, ale v rámci svých komentářů s nimi vtipně zacházejí a vytváří různé bonmoty či vtipy, což u pořadů, které plní i žurnalistickou funkci, není příliš obvyklé.

Zdali se jednotlivé magazíny opravdu ovlivňují, není patrné na první pohled a je třeba hlubšího zkoumání. Hlavním zjištěním však je, že se vzájemně ovlivňují především magazíny, které jsou si podobné v charakteristice svého obsahu a formátu, tedy rozhlasové *Čelisti* a *Odvážné palce*, internetové *Do kina* a *Týden v kině*. Film 2012-2015 pak stojí mimo tento vzorec.

Do budoucna by to tak mohlo znamenat, že tvůrci *Čelistí* se ocitnou pod určitým nátlakem pořad zaznamenávat na internet ve formátu obrazovém. Přesně tak, jak to je v případě *Odvážných palců*. Takový plán by ale případně kolidoval s politikou Českého rozhlasu, který kromě pohledů do studia prostřednictvím webové kamery, žádné obrazové podoby svých pořadů nenatáčí. Z hlediska obsahu ale ve zkoumaném období ani jeden z těchto filmových magazínů nevykazuje žádné výraznější známky odklonění se od žánru nebo změny obsahu, tudíž další změny dle závěrů této práce nejsou v následujících letech očekávány.

V případě filmových magazínů na internetu *Do kina* a *Týden v kině* se v budoucnu taktéž neočekává výraznější vývoj, jelikož oba magazíny plní své funkce,

zpravodajskou i publicistickou, zdařile. V případě Do kina to potvrzuje i Mirka Spáčilová, která v rozhovoru⁵² říká, že její magazín si do budoucna chce ponechat čistě servisní charakter. V případě magazínu (Za)biják Kamila Fily může nastat jediná změna v tom, že Fila odešel z vydavatelství Economia a založil si vlastní internetovou stránku. Štáb Aktuálně.cz ale stále jeho videocerence natáčí s tím, že jsou duálně zveřejňovány na jeho webu i na stránkách Aktuálně.cz.

Podle prognózy uvedené v publikaci Žurnalistika v informační společnosti by se žánru internetového videa mělo v budoucnu i nadále dařit. Už současná situace je toho důkazem. „Zatímco televize bude uvadat, videu na internetu se má dařit. Podle výzkumu společnosti ABI Research z roku 2008 postupně stoupne do pěti let počet diváků online videa na čtyřnásobek, bude ho sledovat nejméně miliarda lidí.”⁵³

Od magazínu Film 2012-2015 se dá očekávat, že stejně jako ve zkoumaných letech zůstane skladbou i obsahem stejný. Jak už je zmíněno výše, jeho náležitosti jsou jasně stanoveny tím, že se jedná o pořad kanálu veřejnoprávní České televize.

Obecně se tedy nedá říct, že by internetové filmové magazíny nějakým výrazným způsobem ohrozily nebo ovlivnily ty, které se vysílají prostřednictvím klasických médií. Právě naopak - tím, že je zde dostupné takové spektrum kvalitních filmových magazínů, je divákům a posluchačům skýtána jedinečná možnost si vybrat, z jakého zdroje v danou chvíli chtějí informace konzumovat.

Nezbývá tedy než doufat, že všichni zmiňovaní filmoví kritici, novináři či moderátoři magazínů na svých postech setrvají a budou nadále českému divákovi a posluchači poskytovat vesměs kvalitní audiovizuální filmovou žurnalistiku.

52 viz příloha č. 2

53 Žurnalistika v informační společnosti - digitalizace a internetizace žurnalistiky: proměny a perspektivy žurnalistiky v epoše digitálních médií aneb nová média teoreticky i prakticky. Vyd. 1. V Praze: Karolinum, 2009, s. 135. ISBN 978-80-246-1684-1.

Summary

Contemporary audiovisual film magazines are nowadays an irreplaceable part of film journalism. Their success is caused both by its high quality, professional film journalists who participate in it and also the audiovisual form it being broadcasted in, which is the most intelligible form for the recipient.

Resemblance of examined magazines lies in the type of media that broadcasts and publishes the magazine. Internet magazines about film are very short and they keep up with their journalistic function. Radio magazines on the contrary try to be a little more entertaining despite their informative function. Television magazine sticks with the news service it delivers to viewer. Film magazines in Czech republic has set one specific trend which has already been mentioned before – they use humour to make their message more understandable.

Influence that those magazines have on each other is not that evident but in overall it is clear that mainly magazines that share the same media platform have influence on each other. Which means magazines *Do kina* and *Týden v kině*, *Odvážné palce* and *Čelisti*. *Film 2012-2015* stands alone from this pattern.

In the future there is not a reason to expect bigger changes in examined genre despite the fact it may only get more attention from viewers and listeners. Of course as long as its current protagonists sticks with the magazine.

Použitá literatura

BORDWELL, David a Kristin THOMPSONOVÁ. Dějiny filmu: přehled světové kinematografie. 1. vyd. Praha: AMU, 2007, 848 s. ISBN 978-80-7331-091-2.

BORDWELL, David a Thompsonová KRISTIN. Umění filmu: úvod do studia formy a stylu. 1. vyd. V Praze: Nakladatelství Akademie múzických umění, 2011, 680 s. ISBN 978-80-7331-217-6.

KOKEŠ, Radomír D. *Rozbor filmu*. Vydání první. Brno: Filozofická fakulta Masarykovy univerzity, 2015, 264 s. ISBN 978-80-210-7756-0.

MONACO, James. *Jak číst film: svět filmů, médií a multimédií : umění, technologie, jazyk, dějiny, teorie*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2004, 740 s. Albatros Plus. ISBN 80-00-01410-6.

Nová filmová historie: antologie současného myšlení o dějinách kinematografie a audiovizuální kultury. Vyd. 1. Praha: Herrmann & synové, 2004. 528 s., [12] s. obr. Příl. [ISBN 8023941070](#).

OSVALDOVÁ, Barbora a HALADA, Jan. *Praktická encyklopedie žurnalistiky a marketingové komunikace*. 3., rozš. vyd. Praha: Libri, 2007, 300 s. ISBN 978-80-7277-266-7.

OSVALDOVÁ, Barbora. *Zpravodajství v médiích*. 2., upr. vyd. Praha: Karolinum, 2011. 144 s. ISBN 9788024618999.

TRAMPOTA, Tomáš a Martina VOJTĚCHOVSKÁ. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál, 2010, 296 s. ISBN 978-80-7367-683-4.

[Žurnalistika v informační společnosti - digitalizace a internetizace žurnalistiky: proměny a perspektivy žurnalistiky v epoše digitálních médií aneb nová média teoreticky i prakticky](#). Vyd. 1. V Praze: Karolinum, 2009, 196 s. ISBN 978-80-246-1684-1.

Prameny

Archiv vysílání: Odvážné palce. Radio 1 [online]. Praha: Radio United Services s.r.o., ©2003-2016 [cit. 2016-05-05]. Dostupné z: <http://www.radio1.cz/archiv-poradu/archiv-vysilani/26-odvazne-palce>

Do kina [online]. Praha: MAFRA, a. s., 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://video.idnes.cz/do-kina-clc/webtv.aspx?klic=526007>

iRadio. Český rozhlas [online]. Praha: © Český rozhlas, 2015 [cit. 2016-05-05]. Dostupné z: <http://hledani.rozhlas.cz/iRadio/?offset=0&porad%5B%5D=%C4%8Celisti&stanice%5B%5D=%C4%8CRo+Radio+Wave>

iVysílání: Film 2012-2015. Česká televize [online]. Praha: Česká televize, 2016 [cit. 2016-05-05]. Dostupné z: www.ceskatelevize.cz/porady/10095526463-film-2016/,

Odvážné palce [online]. Praha: Seznam.cz a.s., 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <https://www.stream.cz/porady/odvazne-palce>

Týden v kině [online]. Praha: Economia, a.s., 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://video.aktualne.cz/tyden-v-kine/>

Internetové zdroje

Aleš Stuchlý. *Radio Wave* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/lide/radiowave/_zprava/ales-stuchly--509934

Čelisti [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.rozhlas.cz/radiowave/celisti>

Česko-Slovenská filmová databáze. *Kinobox (TV pořad)* [online]. Praha: POMO Media Group s.r.o., ©2001-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: www.csfd.cz

Do kina [online]. Praha: MAFRA, a. s., 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://video.idnes.cz/do-kina-clc-/webtv.aspx?klic=526007>

Daniel Řehák. *Radio Wave* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/lide/radiowave/_osoba/2761

Gene Siskel Film Center [online]. Chicago: GSFC, 2015 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.siskelfilmcenter.org/>

FFFILM [online]. Praha [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.fffilm.name/>
Saša Michailidis. *Linked in* [online]. Linked In, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <https://cz.linkedin.com/in/sashamichailidis>

Film 2016 [online]. Praha: Česká televize, 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10095526463-film-2016/>

Filmový zápisník. *Český rozhlas - Plzeň* [online]. Praha: Český rozhlas, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/plzen/porady/_porad/284

Filmově-kritický magazín Čelisti. *Facebook* [online]. Facebook, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/Filmov%C4%9B-kritick%C3%BD-magaz%C3%ADn-%C4%8Celisti-197157076964602/?fref=ts>

Filmžurnál. *Radiožurnál* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.rozhlas.cz/radiozurnal/filmzurnal>

Kinobox [online]. Praha: © Česká televize, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1096009652-kinobox/208562252800049>

Kodex České televize: zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání [online]. Praha: Česká televize, 2003, s. 46 [cit. 2016-04-24]. ISBN 80-85005-46-8. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/kodex-ct/pdf/kodex-ct.pdf>

Miloš Kohout. Česko-Slovenská filmová databáze [online]. Praha: POMO Media Group s.r.o, ©2001-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/tvurce/36905-milos-kohout/>

Mirka Spáčilová. IDNES.cz [online]. Praha: MAFRA a.s., 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://vice.idnes.cz/novinari.aspx?idnov=889>

Odvážné palce [online]. Praha: Radio 1, ©2003-2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://www.radio1.cz/palce-page>

Odvážné palce [online]. Praha: Seznam.cz a.s., 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <https://www.stream.cz/porady/odvazne-palce>

O historii Radia 1. Radio 1 [online]. Praha: RADIO 1, 2006 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://old.radio1.cz/narozeniny/obsah.php?pid=5>

O stanici. Radio Wave [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/radiowave/ostanici/_zprava/781919

O společnosti. IHNED.cz [online]. Praha: Economia, a.s., 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://economia.ihned.cz/>

Osobní profil. Ještě větší kritik, než jsme doufali [online]. 2016: JesteVetsiKritik.cz, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.jestevetsikritik.cz/o-projektu/osobni-profil-kf>

Petr Čtvrtníček. Česko-Slovenská filmová databáze [online]. Praha: POMO Media Group s.r.o, ©2001-2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/tvurce/1732-petr-ctvrtnicek/>

Romana Navarová. IDNES.cz [online]. Praha: MAFRA a.s., 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: IDNES.cz [online]. Praha: MAFRA a.s., 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://vice.idnes.cz/novinari.aspx?idnov=1320>

ŠILER, Ivan. Výrobce kapel Roman Holý. In: IDNES.cz [online]. © 1999–2016: MAFRA, a. s., 2001 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <http://revue.idnes.cz/vyrobce-kapel-roman-holy-0xp-/lidicky.aspx?c=2001M083V01A>

Týden v kině [online]. Praha: Economia, a.s., 2016 [cit. 2016-04-25]. Dostupné z: <http://video.aktualne.cz/tyden-v-kine/>

Týden v kině. Facebook [online]. Facebook, 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/tydenvkine/?fref=ts>

Vachler Art Company [online]. Praha: VAC [cit. 2016-04-26]. Dostupné z:
<http://www.vac.cz/>

Vít Smarc. *Radio Wave* [online]. Praha: Český rozhlas, ©1997-2016 [cit. 2016-04-26].
Dostupné z:http://www.rozhlas.cz/lide/radiowave/_zprava/vit-schmarc--791274

Zpravodajský portál iDNES.cz. *Mediální skupina MAFRA* [online]. Praha: MAFRA
a.s., 2016 [cit. 2016-04-26]. Dostupné z: [http://www.mafra.cz/cs/default.asp?
y=mafra_all\cs_produkty-a-sluzby_idnes-cz.htm](http://www.mafra.cz/cs/default.asp?y=mafra_all\cs_produkty-a-sluzby_idnes-cz.htm)

Seznam příloh

Příloha č. 1: Rozhovor se Sašou Michailidisem (text)

Příloha č. 2: Rozhovor s Mirkou Spáčilovou (text)

Příloha č. 3: Rozhovor s Kamilem Filou (text)

Příloha č. 4: Kinobox (obrázek)

Příloha č. 5: Odvážné palce (obrázek)

Příloha č. 6: Čelisti (obrázek)

Příloha č. 7: Film 2012-2015 (obrázek)

Příloha č. 8: Do kina

Příloha č. 9: Týden v kině

Přílohy

Příloha č. 1: Rozhovor se Sašou Michailidisem

Váš pořad *Odvážné* začínal v roce 2003...

Opravdu? To toho víte, více než já. My si to nepamatujeme. Předcházel tomu pořad o filmech, který dělám já na Rádiu 1 od roku 1993. Do kina jsem samozřejmě vždy chodil rád, a tak jsem dělal takovou pseudopublicistiku, protože já nejsem recenzent.

Co tedy jste?

Já jsem jsem spíše jenom divák, který do rádia říká něco o filmech. A protože už jsem tehdy přestával mít čas chodit do kina a zároveň jsme začali s Františkem Fukou a Tomášem Baldýnským pravidelně komentovat předávání Oscarů, tak jsme zjistili, že bychom chtěli vlastní pořad o filmech.

Jak jste určili, jakým způsobem budete pořad uvádět?

Ten formát vychází ze způsobu hodnocení filmů americkými filmovými kritiky Rogerem Ebertem a Genem Siskelem. A dodneška se nezměnil. Častěji se ale měnilo osazenstvo s tím, že František Fuka je jediným původním palcem, který s námi zůstává. Já jako průvodce pořadem, nehodnotím, neboli nepalcuji.

V začátcích se tedy na pořadu podílel Tomáš Baldýnský, František Fuka. Poté o něco později přišla Irena Hejdová.

Přesně tak. Irena ale později musela přestat, protože začala točit pro Českou televizi a také odešla na mateřskou. Pak přibyl Ondřej Vosmík. Po svém odchodu se jednou za čas vrátil i Tomáš Baldýnský. A samozřejmě jsme někdy měli hosty. Třeba Alenu Prokopovou.

V roce 2011 se na blogu Františka Fuky objevil inzerát, že hledáte nový palec. Jak to tehdy bylo?

To bylo takové amatérské výběrové řízení, ze kterého vzešla Iva Přivřelová. Ta později navrhla ještě Jana Škodu. Tito dva společně s Františkem Fukou a Ondřejem Vosmíkem tvoří náš tým dodnes.

Ačkoliv jste moderoval velkou část všech odvysílaných *Odvážných* palců. Někdy za vás někdo musel zaskočit. Jakým způsobem probíhá výběr tohoto člověka?

To je jednoduché. Je to člověk, který právě vysílá. Většinou je to Stanislav Zima, Pierre Urban nebo Jana Kománková.

Máte nějakou strategii, jak během vysílání fungujete? Musí třeba alespoň jeden člověk vidět alespoň jednu premiéru?

Já to nechávám čistě na nich, protože to záleží na jejich časových možnostech. Všichni to jsou freelanceři. Nepracují pouze pro jedno médium. S výjimkou Františka Fuky, který píše pro svůj web. Oni ale stejně sami od sebe chtějí ty filmy vidět a nikdy se nám nestalo, že by z těch premiér viděli třeba jenom jednu za týden.

Také se stává, že někteří z hodnotících občas chybí. To je na základě jejich domluvy nebo jednoduše opravdu nemohou přijít?

Ne, plánovaně řešíme, kdo přijde pouze u Ondřeje Vosmíka. Když jsou tam ale všichni, tak je to neúnosné, protože se celé vysílání prodlužuje.

Máte nějak pevně danou stopáž?

To nemáme.

Na internetu tedy vidíme naprosto plynulou nijak nestříhanou verzi toho, co se odehraje ve studiu?

Ano. Ten záznam obstarává Lukáš Záhoř, který do toho zasáhne pouze tím, že do obrazu občas zařadí záběry z filmu, většinou z trailerů.

Ještě před působením na Stream.cz jste fungovali v obrazové formě i na jiné platformě?

Původně to bylo na Muvi.cz, které ale později z finančních důvodů muselo skončit, a tak nás oslovil Stream.cz, kterému se ten formát líbil a vzal si ho. V průběhu let byly dokonce debaty, jestli Odvážné palce nepůjdou na Prima COOL nebo do České televize, ale nakonec se to nikdy nedohodlo. Což nás nezasáhlo, protože my na tom pořadu neprofitujeme, ani nepotřebujeme profitovat. Jediné, co požadujeme je, aby tam bylo logo rádia. Takže dokud má Stream.cz chuť to dělat, tak to bude fungovat a pokud nebude, tak jednoduše nebude.

Víte kolik je poslechovatost Odvážných palců?

Tu vám nemůžu říct přesně, protože u rádií je to poněkud komplikovanější. Vychází to ale většinou z denní poslechovatosti a ta je kolem třiceti nebo čtyřiceti tisíc posluchačů.

Ono je totiž zajímavé pozorovat tu sledovanost třeba na Stream.cz, kde to opravdu skáče od nějakých třiceti tisíc zhlédnutí až třeba po 150 tisíc.

To dle mého soudu závisí na dvou faktorech. Jednak na tom, jaký je tam titul. Jakmile je tam nějaký sex, tak to funguje a druhá věc je také promo ze strany Streamu. Pokud se to dostane na hlavní stránku, tak to má vyšší sledovanost.

Facebookovou stránku k Odvážným palcům si spravujete sami?

Tu má na starosti Lukáš Záhoř, který pořad natáčí.

Čas vysílání mezi pátou a šestou jste nikdy neměnili?

Vždy to bylo od pěti hodin a teď od roku 2016 se začalo vysílat od 18.00.

Je nějaký důvod, proč právě rozhraní mezi pátou a šestou hodinou, popř. přímo šestá?

Ne. Daný a odůvodněný je pouze den – čtvrtek, který je u nás dnem premiér. Což je stejný důvod, proč vysílají ve čtvrtek i na Radiu Wave Čelisti. A co se týká té hodiny, tak je to dané pouze tím, aby se to dalo stíhat a trochu to dávalo smysl. Přes den má člověk logicky nějaké povinnosti, takže ta šestá se teď jeví jako nejlepší.

Máte nějaká etická či interní pravidla, která dodržujete v rámci Odvážných palců?

Neustále se snažíme říkat Františkovi Fukovi, že by bylo dobré, kdyby neprozrazoval příliš z děje. Samozřejmě se snažíme nemluvit sprostě, pokud to jde a nepoužívat výrazy, které by mohly někoho urazit. Souvisí to s etickým kodexem stanice jako takové, který je v mluvě trochu volnější na rozdíl od veřejnoprávních médií.

O tom vaši diváci a posluchači často diskutují na internetu – že napomínáte Františka Fuku.

My se s Františkem Fukou známe spoustu let a toto je z jejich strany pouhé nepochopení situace. František ví, že já o něm vím, že je asociální, ale zároveň se máme rádi a respektujeme se. Takže to, že se já na něj někdy spustím nebo on je na mě hnusný, nesouvisí s tím, že bychom se neměli rádi.

Měli jste s Františkem Fukou nějakou fintu jak poznat, že třeba Iva Přivřelová nebo Honza Škoda budou pro pořad ti praví?

To bylo hlavně doporučení a nutnost to vyzkoušet během vysílání. Výhoda toho rádia je, že se nebojíme lidi vyzkoušet přímo ve vysílání. Tzn. že se nedělalo žádné vysílání do zdi, abychom zjistili, jak lidi mluví. Prostě se to vyzkouší a pak se uvidí. Taky upřímně řečeno není ten výběr tak velký, protože českých recenzentů, kteří by byli schopni nějak formulovat své myšlenky do vysílání, není tolik, ačkoliv podle komentářů na Streamu se občas někteří diváci tváří, jakoby to v pohodě zvládli. A také hlavně ti zaměstnaní recenzenti nemají čas chodit tak často do kina a potom také mají své povinnosti.

Příloha č. 2: Rozhovor s Mirkou Spáčilovou

Jak se připravujete na natáčení filmového magazínu Do kina?

Primárně jdu samozřejmě do kina na premiéru, na kterou mi zašle pozvánku distributor. Ke každé premiéře si poté podle vžitého modelu připravím text, který v první části podává stručnou charakteristiku filmu a v druhé mé autorské hodnocení. V textu pak ještě před samotným natáčením vyznačím co budu číst já a co moderátorka.

Kolik času vám natáčení zabere?

Načítání zabere chvilku. Jsou to asi tři minuty. Kromě Do kina ale poté vždy ještě natáčíme krátký rozhlasový pořad pro českou mutaci rozhlasové stanice BBC, pro kterou Romana Navarová pracuje. Je to taktéž krátký přehled filmových premiér, kdy moderátorka klade otázky a já z patra shrnuji popis i hodnocení filmových premiér

Nepřemýšleli jste někdy o omezení uváděných filmů?

To určitě nepřemýšlely. Kulturní rubrika zpravodajského serveru iDNES.cz má čistě servisní charakter. A pokud má v žurnalistice něco funkce servisní, tak to musí být vyčerpávající.

Má podle vás videorecenze v dnešním světě nějaký smysl?

V dnešním světě možná ano, ale skrývá se v nich stejná zrada či riziko jako v trailerech - odnaučují lidi formulovat tudíž i myslet, což samozřejmě není dobře..

Příloha č. 3: Rozhovor s Kamilem Filou

Jak vznikl nápad natáčet Týden v kině a potažmo i videorecenze?

Souviselo to se vznikem AktuálněTV, kdy redaktoři Economie měli točit videa. Dělalo se to zpočátku zadarmo, v rámci jednoho pracovního úvazku. Já byl z redakce Respektu jediný, kdo to musel dělat. V zásadě to byl nápad šéfa videobsahu Milana Šímy, který se na tom dohodl s šéfredaktorem Respektu Erikem Taberym.

Natáčení tedy probíhalo v budově vydavatelství?

Natáčelo se a natáčí v backstagi redakce vydavatelství Economia. Nyní už v klíčovacím zeleném videostudiu.

Stojí za jednotlivými videi několik lidí nebo se jedná o práci jednoho člověka?

Video natáčí a stříhá jeden člověk, Blahoslav Baťa, který dělá i většinu videí na AktuálněTV, vyjma DVTV. Předtím točilo i několik externistů, střídali se vždy po pár týdnech.

Jakým způsobem jste si s Tomášem Stejskalem rozdělovali, kdo bude recenzovat jaký film? Prostou dohodou. Nebyl v tom žádný systém. Každý má nějaké časové možnosti, co může daný týden vidět.

Jak vnímáte celou instituci videorecenzí? Co si o nich myslíte?

O těch svých nic moc. Nijak zvlášť se na ně nepřipravuji a točí se to na první, maximálně druhé jetí. Beru to všechno jako upoutávky na svůj web Jestevetsikritik.cz

Proč jste nakonec od "premiérového" formátu upustili a vrhli se pouze na videorecenze?

To už nevím. Asi bylo důležitější udělat pořad postavený na jednom jméně a jenom hodnotících videích.

Příloha č. 4: Kinobox (obrázek)

Zdroj: Česká televize

Příloha č. 5: Odvážné palce (obrázek)

Zdroj: Radio 1

Příloha č. 6: Čelisti (obrázek)

Zdroj: Český rozhlas/Tumblr

Příloha č. 7: Film 2012-2015 (obrázek)

Zdroj: Česká televize

Příloha č. 8: Do kina

Zdroj: iDNES.cz

Příloha č. 9: Týden v kině

Zdroj: Aktuálně.cz